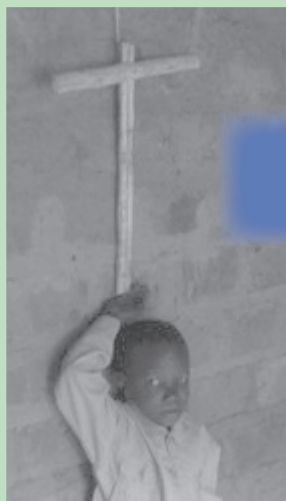

Todistaja

Huhtikuu • April 2006 No. 4 Volume 81

\$3.00 (GST INCL.)
3,00 EUROA

Sanan
Suurjuhlat
Vancouver BC
03.-06.08.2006

Kosketus
ristiin ... 7

“Ja Pietarille”..... 3

Ajatuksia Jumalan
armosta 4

Vaskialttari vai
Damaskon alttari 5

Kesäkoulua
pitämässä Bolivian
lapsille 8

Keskellä “sinistä
linjaa” 9

Raamattua
opiskelemassa 10

Hyvää
pääsiäistä!

Rakentavat Talvipäivät Sudburyssa

TEKSTI JA KUVAT:
LAURI KARHINEN

Kanadan ja USA:n suomalaisten helluntaiseurakuntien Talvipäivät pidettiin 23.-26.2. Sudburyssa. Samalla juhlittiin 70 vuotta täyttävän Siion-seurakunnan merkkipäivää.

Sateisen lännen edustajana olin tiedustellut etukäteen, että onko Talvipäivillä varmasti lunta. Hengellisen

rakentumisen lisäksi lumen näkeminen oli harras toivomukseni. Juhlien isäntä, Paavo Korpela, vakuutti puhelimessa, että kyllä lunta on. Lunta todellakin oli ja sitä tuli runsaasti lisää. Sain varoituksen toivomasta sitä lisää.

Hohtavien hankien ympäröimänä saimme rakentua uskossamme rakkauden ilmapiirissä. Taivaallinen huolto toimi, samoin hoidettiin juhluvieraisten maalliset tarpeet. Majoittajat ja seurakunnan emännät tekivät olomme juhliilla todella miellyttäväksi.

Alkutilaisuudessa torstaina, juhlien isäntä toivotti kansan tervetulleeksi Room. 14:17 ”Jumalan valtakunta on vanhurskautta ja rauhaa ja iloa Pyhässä Hengessä.” Tämä ja perinteellinen alkulaulu: ”He saapuvat juhlimaan...”, antoivat turvallisen tunteen talvipäivien alkuun. Matti Pasivirran johtama kuoro siunasi meitä laulamalla: ”Siunaa Herra, siunaa juhlamme tää yhteinen...” Marjaana Laakson johdolla laulettiin useita ylistyslauluja. Seurakunnan miehet lauloivat vakuuttavasti Herran hyvyydestä.

Illan puheen piti Mikko Tervo Hes. 37:1-14 johdolla. ”Voivatko nämä luut tulla eläviksi? Uskomme kyllä saan, mutta voiko **minun paikkakunnallani** tapahtua mitään? Sana ja Pyhä Henki antoi elämän ja antaa vieläkin. Israel eli syvässä lomaannuksessa Hesekielin aikana. Kuinka koemme työämme? Emme ole toivottomia: Herra elää. Kun olemme tulleet tunnelimme päähän, Jumala alkaa toimia. Ensiksi; julista sanaa - ei tunteita. Jumalan ”humahdus” seuraa. Luut lähenivät toisiaan, kuului kolinaa. Sitten ne rakennettiin uusiksi ja tuli henki! Sana ja henki yhdistyivät. Herätys voi tulla sinun paikkakunnallesi! Jumala on innokas herättämään kuolleita. Julista - rukoile.”

Tilaisuus päättyi herkkään, siunaavaan alttarihetkeen. Saatiin myös kuulla Hengen sanoma, joka vahvisti saarnatun sanan.

Juhlivan seurakunnan pastoripari Marja-Leena ja Paavo Korpela

JATKUU SIVULLA 7

Todistaja

Soikoon molli ja duuri

Kuunnellessani poikasena julistusta kiirastorstain ja pitkäperjantain tapahtumista, minua aina harmitti se seikka, että Jeesus ei näyttänyt valtaansa ja voimaansa sen enempää ylipapeille kuin Pilatuksellekaan. Lapsen mielessä kehittelin tilannetta, jossa Jeesus kaikkein pahimmassa Golgatan hetkessä olisi kutsunut paikalle legioonan enkeleitä. Jos yhden enkelin ilmestyminen Jeesuksen haudalla löi vartijat kumoon, niin millainen vaikutus olisikaan legioonalla ollut. Herkuttelin mielikuvituksessani ylipappien, Pilatuksen ja sotilaiden kustannuksella. Näin sieluni silmillä heidän kaaosmaisen hätänsä, häpeänsä ja nöyryytymisensä. Enkeleiden ilmestyminen Golgatalle ei kuulunut jumalalliseen suunnitelmaan; ajatukseni oli peräti inhimillinen.

Monet suomalaiset Golgatan työstä kertovat laulut ovat molliviritteisiä. Ja voiko ihminen paremmin kuvata pääkallonpaikan tuskia kuin raskaan mollin välityksellä. Jotkut amerikkalaiset evankelistat ovat sitä mieltä, että Pyhä Henki ei yhdy molliin. En usko moista selitystä. Roomalaiskirjeen kahdeksannesta luvusta löydämme kolme huokaajaa: luomakunta huokaa, mekin (Jumalan lapset) huokaamme ja Pyhä Henki huokaa. Koko luonto on viritetty molliin. Ihmettelen vain, miten nämä evankelistat kykenevät kuvaamaan huokausta periamerikkalaisen duurin välityksellä. Jos kiirastorstai ja pitkäperjantai olivat oikeusmurhan sävyttämiä synkkiä päiviä, niin sitä kirkkaampi oli ylösnousemusamu. Kuoleman patarummulta riistettiin palikat ja alkoi ylösnousemuksen duurikonsertti. Meillä on jälleen mahdollisuus tänä pääsiäisenä kerrata Golgatan tapahtumia laulamalla perisuomalaisia mollisävelmiä ja pääsiäisaamuna päästää ilmoille ylösnousemuksen kirkkaat duurit. Kaikukoon taas tänä pääsiäisenä ristin sanoma ja ylösnousemussanoma voimakkaana lauluissa ja julistuksessa.

Toukokuussa tulee kuluneeksi 12 vuotta siitä, kun istahdin Todistajan tietokoneen ääreen. Kun muistaa millaisia hengen miehiä on ollut vuosien saatossa Todistajaa toimittamassa, se vie nöyrälle paikalle. Vastuu hengellisen lehden sisällöstä ei ole mikään pikkuasia. Opilliset vipaukset voivat viedä tuhansia ihmisiä pois Sanan lujalta pohjalta. Siksi ei ole yhdentekevää, mitä lehteen laitetaan. Lehden perustaja, Pekka Nuutinen, tunsin tämän vastuun ja kirjoitti lehden ensimmäisessä numerossa: "Tämä lehti tahtoo olla raamatullisen uskon, totuuden todistaja." Tätä yksinkertaista mutta vaikeasti toteutettavaa periaatetta olen pyrkinyt noudattamaan lehden sisällön suhteen. Viisas Nuutinen käytti sanaa "tahtoo". Se antaa toimittajalle uskallusta, sillä tuskin kukaan kykenee tuntemaan ja ymmärtämään täydellisesti, mitä raamatulliseen uskoon sisältyy. Mutta toimittajalla tulee olla vilpiton tahto pitää yllä raamatullisen uskon sanomaa.

Kiitän lehden lukijakuntaa runsaasta, rohkaisevasta palautteesta, myös rakentavasta kritiikistä. On ollut ilo palvella Herraa ja kanssamatkaajia ja toteuttaa Jeesuksen lähetyskäskyä "Menkää kaikkeen maailmaan!" Kiitos myös kirjoittajille, kaikille avustajille ja Mission Press Societyn hallituksen puheenjohtajalle Lauri Tommiselle sekä hallituksen jäsenille myötäelämisestä ja tuesta. Toivotan Lauri Karhiselle Jumalan siunausta ja menestystä päätoimittajan tehtävässä. Ennustan Laurille miellyttävää työkautta erittäin sopivan työtoverin, Keijo Sakaran, kanssa.

ERKKI AHONEN

Kiitoksen paikka!

Uusi päätoimittaja Lauri Karhinen ja aikaisemmat Erkki Ahonen ja Leevi Myyrä

Kuinka paikkansa pitävä onkaan sana Saarnaajan kirjassa: *"Kaikella on määräaika ja aikansa on joka asialla taivaan alla."* Tämä totuus sopii jokaisen ihmisen elämänvaiheisiin ja tapahtumiin.

Tällä kertaa on mielessäni monivuotinen Mission Pressin toiminnanjohtaja, Todistaja-lehden päätoimittaja Erkki Ahonen.

Lehden toimittaminen ja monien siihen liittyvien asioiden tekeminen ja hoitaminen vaatii paljon. Samassa tehtävässä ollut voi ainoastaan sen oikealla tavalla arvioida. Se on eräessä mielessä "näköalapaikka," missä risteilee monenlaiset mielipiteiden tuulet.

Palaute toimittajan työstä on ollut myönteistä, mikä on keventänyt työtaakkaa ja antanut voimia aina uuden lehden tekemiseen.

Mission Pressin johtokuntana jouduimme suuren kysymyksen eteen Erkin sanoutuessa irti tehtävästään. Olimme oppineet tuntemaan ne lahjat, talentit ja kyvyt, mitkä Jumala on Erkki veljellemme antanut.

Ne ovat olleet suureksi siunaukseksi koko Pohjois-Amerikan hengelliselle kentälle ja suomalaiselle väestölle. Tästä on päässyt osalliseksi myös Hellun-

taiseurakuntien yhteinen kustannusliike Mission Press Society.

Olemme oppineet arvostamaan Erkin periaatellisuutta elämän eri asioissa ja tilanteissa. Sanan ja Raamatun opin suuntaviitat ovat antaneet turvallisen pohjan suurissa ja pienemmissä ratkaisuissa. Sen olemme todenneet lehteä lukiessamme.

Siinä lieneekin Todistaja-lehden 80-vuotisen taipaleen menestymisen salaisuus. Olemme saaneet pitää hyviä Jumalan miehiä Mission Pressin ja Todistaja-lehden toimituksessa (palveluksessa).

Suurella kunnioituksella tahdomme lausua sydämellisen kiitoksemme "eläkepäiville" siirtyvälle Erkki Ahoselle ja myös hänen vaimolleen Taimille.

Iloitsemme siitä, että saamme pitää sinua Erkki edelleen Mission Pressin johtokunnassa ja Jumalalta saamasi kyvyt palvelevat edelleen yhteistä asiaamme.

Toivotamme Sinulle ja perheellesi Jumalan hyvää johdatusta ja siunausta edelleen!

JOHTOKUNNAN PUOLESTA:
LAURI TOMMINEN

Todistaja

Published since 1925

Kanadan ja Yhdysvaltain suomalaisten helluntaiseurakuntien yhteinen julkaisu. Ilmestyy 10 kertaa vuodessa.

A joint publication of the Finnish Pentecostal Churches in Canada and in the United States of America. Published 10 times a year.

Viewpoints expressed in this publication are those of the writers and not necessarily held by the publishers.

Julkaisija/Publisher MISSION PRESS SOCIETY
1920 Argyle Drive,
Vancouver, BC V5P 2A8
TEL 604 321 0555 FAX 604 321 0555
E-MAIL: todista@smarrt.com
todistaja@telus.net

TOIMITAJA/EDITOR Erkki Ahonen / Lauri Karhinen
LAYOUT Keijo Sakara
OIKOLUKU Helena Rantanen
TAKASIVUN TOIMITUS Sylvia Rukkila
ALUETOIMITAJIA Eljas Rossi, Rudolph Hyvärinen

TOIMITUSKUNTA Erkki Ahonen, Liisa Liedes,
Osma Pieniniemi, Eljas Rossi,
Ulla Saari, Aimo Selin, Uuno Vesanen.

YHDYSHENKILÖ SUOMESSA
Annikki Siren,
Uusi Porvoontie 693-2, 01120
Vestergö
PUH 09-877-9114

ILMOITUSHINNAT: \$10.00 palstatuuma. Kihlaus ja
perhetapahtumailmoitukset \$20.00.
kuvan kanssa \$30.00.

TILAUSOHJEITA

KANADASSA JA USA:SSA:
Voi tilata asiamiehiltä tai suoraan julkaisijalta.

KANADASSA: \$26.00. (sis.GST)
Kanadasta Yhdysvaltoihin \$32.00
Tilaus Kanadasta muihin maihin \$36.00

USA:STA: US \$26.00.
Tilaus USA:sta muihin maihin US \$30.00

SUOMESTA: Pankkilaitoksista tilisiirtona. Sampoon nimellä
Totuuden Todistaja (koko nimi),
tili No. 800014-70846016. Vuositalaus 30 euroa.

MUISTA MAISTA:
CAD \$36.00, US \$30.00 tai 30.00 euroa.

OSOITTEITA

LÄHETYSSIHTEERI
Erkki Inkiläinen
119 Bergeron Crt. PO Box 5006 PMS.
South Porcupine ON P0N 1K0
(705) 235-5418 FAX (705) 235-2655
E MAIL: inki@ntl.sympatico.ca

LÄHETYSKASSA USA
Timo ja Eeva Nirkkonen
4205 57th Ave. South C
Lake Worth FL 33463 USA

\$2.50 (GST INCL.) 2,25 euroa

Publications Mail Agreement No. 40028608

GST No. R 121903561

Publications Mail Registration No. 09505

"We acknowledge the financial support of the Government of Canada,
through the Publications Assistance Program (PAP), toward our mailing costs."

Ylösnousemussanoma

”JA PIETARILLE”

”...menkää ja sanokaa hänen opetuslapsillensa ja Pietarille.” Näin ilmoitti pitkään valkeaan vaatteeseen pukeutunut nuorukainen, jota Matteus nimittää enkeliksi. Koko sanoma kuuluu: ”Älkää peljästykö; te etsitte Jeesusta, Nasaretilaista, joka oli ristiinnaulittu. Hän on noussut ylös; ei hän ole täällä. Katso tässä on paikka, johon he hänet panivat. Mutta menkää ja sanokaa hänen opetuslapsillensa ja Pietarille”.

Enkelit, kirkkauden olennot, ilmoittivat Jeesuksen syntymän, ilmoittivat hänet ylösnousseeksi ja ilmoittivat myöhemmin: ”Tämä Jeesus, joka otettiin teiltä ylös taivaaseen, on tuleva samalla tavalla, kuin näitte hänen taivaaseen menevän.”

Apostoli Johannes tunnustaa Joh..20:9 ”Sillä he eivät vielä ymmärtäneet Raamattua, että hän oli kuolleista nouseva.” On tarvittu enkeleitä joskus täydentämään ymmärrystämme!

Emmauksen tien kulkijat tunnustivat: ”Mutta me toivoimme hänen olevan sen, joka oli lunastava Israelin.” Heille Jeesus itse osoitti kirjoituksista, että Kristuksen piti kärsimän ja sitten menemän kirkkauteensa.

Miksi sanoma: ”ja Pietarille?” Kaikki opetuslapset olivat menettäneet toivonsa Jeesuksen kuollessa ristillä. Vain vähää ennen kansa olisi halunnut huutaa Jeesuksen kuninkaaksi! Lasarus oli herätetty kuolleista ja kaikki tuntui niin mahtavalta. Opetuslapset olivat kuin pilvessä, hallituspaikkoja unelmoiden. Nyt kaikki toivo oli pois pyyhitty. Toivottomin heistä oli Pietari. Mies, joka oli ensimmäisenä tunnustanut Jeesuksesta: ”Sinä olet Jumalan poika”. Mies, jolla yksin oli rohkeutta kävellä veden päällä kohtaamaan Jeesus myrskyävällä merellä. Ainoa opetuslapsista, joka uskalsi miekalla puolustaa Jeesusta Getsemanessa. Ja

sitten - hän oli kieltänyt Jeesuksen, ei yhdesti, vaan kolme kertaa! Toivottomin opetuslapsista oli Pietari. Synkkääkin synkempi oli hänen taivaansa - kaikki oli palanut poroksi. Jos enkeli olisi sanonut, että viekää sanoma opetuslapsille, Pietari ei olisi voinut sitä omistaa, hän oli liian syvällä.

”Miksi te etsitte elävää kuolleitten joukosta”

Mutta nyt: ja Pietarille. Jospa olisimme saaneet nähdä Pietarin ilmeen sanoman kuollessaan. Se ei voi olla totta, ei tällaiselle kuulu enää Jumalan armo, kieltäjälle. Oletan, että sanomansaattaja joutui toistamaan viestinsä moneen kertaan. Kun Pietarille viimeinkin selvisi Jumalan valtavan suuri armo ja Vapahtajan pohjaton rakkaus häntäkin, surkeasti eppäonnistunutta kohtaan, hän varmaan hypeli ilosta kuin keväinen vasikka laitumella. Jeesus on ylösnoussut, Hän on sovittanut ristillä kaikki minun syntini, olen Hänen oman ja saan alkaa alusta.

Ystäväni, oletko sinä kokemassa Pieta-

rin kipuja? Oletko loitonnut Vapahtajastasi, oletko kulkenut ehkä kieltäjän polkuja? Kuule, tänä pääsiäisenä sinullekin julistaa Jumalan Sana; sinun Vapahtajasi on ylösnoussut. Hän on maksanut kaikki rikkeesi, Hän haluaa kohdata sinut. Sinulle kuuluu sanoma: ”ja Pietarille.” Pietarin kohdalle me kaikki saamme laittaa oman nimmemme.

Jeesuksen hautakammion sisällä tuo taivaan edustaja, valkoiseen vaippaan pukeutunut nuorukainen, julisti ylösnousemussanomaa valtavalla tavalla: ”etsitte Jeesusta, ei hän ole täällä.” Luukkaan evankeliumissa sanotaan: ”Miksi te etsitte elävää kuolleitten joukosta?” Meidän uskomme perustajalla ei ole hautaa, jossa hänen maallinen majansa olisi. Hän oli vain hetken lainahaudassa. Hän on ylösnoussut, Hän elää tänä päivänä ja on voimallinen omissaan. Mikään muu uskonto tai aate ei voi osoittaa tyhjää hautaa. Heidän hautansa on ”varattu”, on käytössä. Heidän uskomuksensa rajoittuu näiden multien päälle. Se on yhtä rajoitettu kuin heidän oma ymmärryksensä. Halleluja, meidän uskomme alkaa ajattomuudesta, se johtaa ikuisuuteen ja on voimallinen juuri tässä ajassa.

Vaikuttakoon ylösnousemussanoma meihin tänä vuotena kuten Emmauksen tien matkajiin. He olivat tarponeet pitkän matkan Jerusalemissa Emmaukseen surun murtamina ja olivat matkasta jo väsyneitä. Mutta kun ylösnoussut Jeesus oli selittänyt heille kirjoituksia ja kun heidän silmänsä olivat avautuneet tunnistamaan Jeesuksen, he palasivat heti, vaikka päivä oli jo laskemassa, virvoittuneina takaisin Jerusalemiin jakamaan hyvää uutista: ”Herra on totisesti noussut ylös ja on ilmestynyt Simonille”. (Pietarille)

LAURI KARHINEN

Todistajan uusi päätoimittaja

Lauri ja Terttu Karhinen

Lauri Karhinen (68) on Pohjois-Karjalan poikia. Lauri valmistui opettajaksi Itä-Suomen Yliopistosta, Joensuusta, vuonna 1961. Opettajan toimet jäivät kuitenkin syrjään, kun Lauri yhdessä Terttu-rouvansa kanssa lähti valmistautumaan lähetystyöhön Katinalan Raamattuopistolle. Sieltä tie johti Vancouveriin, jossa Lauri toimi Bethel-seurakunnan pastorina 1960-luvun puolivälissä. Vuonna 1967 Karhinen matka suuntautui Lake Worthiin Floridaan, jonka ilmasto oli kuin lähetysmaissa. Lähetystyötä Lauri tekikin mutta suomalaisten parissa. Lake Worthiin syntyi Laurin toimesta seurakunta, joka tunnetaan nykyisin Floridan Kotikirkkona.

Lauri teki myös pioneerityötä floridansuomalaisten vanhusien parissa ja oli puuhaamassa Lake Worthiin Lepokotia, jonka ensimmäisenä johtajana hän teki perustavaa laatua olevaa työtä.

Myöhemmin Karhinen palasi kutsumuksensa työhön seurakunnan paimeneksi Lake Worthiin ja Astoriaan. Viimeiset vuodet Karhiset ovat asustelleet maatilallaan Oregonissa.

Todistajan päätoimittajan tointa Lauri on lupautunut hoitamaan pari vuotta. Terttu-rouva auttaa häntä käännöstoissa, postituksessa ja oikoluvussa.

Mission Press Societyn hallitus ja jäsenistö ovat innolla tukemassa uutta päätoimittajaa ja toivottavat Laurille menestystä ja siunausta mielenkiintoisessa ja vaativassa tehtävässään.

EOA

Tartu kiinni iankaikkiseen elämään

Tällä palstalla kerrotaan lyhyesti Jumalan pelastussuunnitelma ja neuvotaan, kuinka tullaan Jumalan lapseksi.

1. Jokainen ihminen on syntinen.

”Sillä kaikki ovat syntyä tehneet, ja ovat Jumalan kirkkautta vailla.” (Room. 3:23). Synti hukuttaa ihmisen kadotukseen.

2. Jumala rakastaa sinua.

”Sillä niin on Jumala maailmaa rakastanut, että hän antoi ainokaisen Poikansa, ettei yksikään, joka häneen uskoo, hukkuisi, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä.” (Joh. 3:16).

3. Jeesus on ainoa pelastaja. ”Eikä ole pelastusta yhdessäkään toisessa, sillä ei ole taivaan alla muuta nimeä annettu, jossa meidän pitäisi pelastuman.” (Apt. 4:12)

4. Sinun tulee katua syntejäsi, pyytää anteeksiantoa ja uskoa Jeesuksen sovitustyöhön ristillä ja henkilökohtaisesti vastaanottaa Jeesus Kristus Herraksesi ja Vapahtajaksesi.

Kun otat Jeesuksen vastaan, sinusta tulee Jumalan lapsi. ”Mutta kaikille, jotka ottivat hänet vastaan, hän antoi voiman tulla Jumalan lapsiksi, niille, jo ka uskovat hänen nimeensa.” (Joh. 1:12). Tätä kutsutaan uudestisyntymiseksi. ”...joka ei uudestisyntynyt ylhäältä, se ei voi nähdä Jumalan valtakuntaa.” (Joh. 3:3).

5. Rukoile näin:

Herra Jeesus, minä ymmärrän, että olen syntinen, ja uskon, että Sinä kuolit ristillä minunkin puolestani. Haluan nyt avata sydämeni oven ja ottaa Sinut vastaan Vapahtajakseni ja Herrakseni. Hallitse Sinä kaikkea tästä lähtien ja auta minua elämään Sinun tahtosi mukaan.

Jos olet rukoillut tuon rukouksen todella vilpittömästi, sinä olet nyt Jumalan lapsi, pelastettu ja matkalla iankaikkiseen elämään.

....
Joko
ystävällesi
tulee
Todistaja?

....

Ajatuksia Jumalan armosta

“Sillä armosta te olette pelastetut uskon kautta, ette itsenne kautta - se on Jumalan lahja- ette tekojen kautta, ettei kukaan kerskaisi. Sillä me olemme hänen tekonsa, luodut Kristuksessa Jeesuksessa hyviä töitä varten, jotka Jumala on edeltäpäin valmistanut, että me niissä vaeltaisimme.” Ef. 2: 8 - 10

Uskoon tuloni jälkeen olin onnellinen ja iloinen siitä, että tämä elämän tärkein kysymys oli selvinnyt minulle ja olin saanut sisimpääni todistuksen pelastuksesta niin kuin Roomalaiskirjeen 8:16 luvataan. “Henki itse todistaa meidän henkemme kanssa, että me olemme Jumalan lapsia.” Pelastus oli selvä asia! Silloin alussa oli paljon kysymyksiä. En ymmärtänyt kaikkia asioita. Kun kuuntelin saarnoja ja vanhoja uskovia niin ihmettelin miksi joistakin asioista täytyi puhua niin paljon. Yksi niistä oli Jumalan armo. Minun mielestäni siitä puhuttiin liian paljon. Aina kuuli sanottavan, että armosta sitä vain pelastuu. Joskus saarnaaja oli tehnyt sairaalakäynnin uskovan potilaan luona, jolla oli vähän aikaa jäljellä tässä ajassa ja sellainen ihmisen lähettää terveisiä toisille uskoville, että armosta tässä vain pelastuu ja ainoa turva kuoleman hetkellä on Jumalan armo. Sen kautta pelastutaan.

Apostolien lähettämät kirjeet myös alkavat ja loppuvat armon ja rauhan toivutukseen. Ja vielä sanotaan, että armo ja rauha lisääntyköön teille.

Tämä oli kysymysmerkki silloin. Nyt vuosien jälkeen on selvinnyt monia asioita. Nyt kuuntelee jo armon ja rauhan julistusta mielellään ja on mielessä kysymys, että puhutaanko niistä, armosta ja rauhas- ta, edes tarpeeksi?

Alussa olevassa sananpaikassa sanottiin

- armosta pelastetut - ja sitten meidän tulisi harjoittaa hyviä tekoja elämämme aikana.

Uskoon tulon aikoihin minulla ei ollut elämässä vaikeuksia. Oli työtä ja rahaa tarpeeksi. Uhraaminen oli helppoa. Silloin ajattelin, että jos Jumala kutsuisi kokoaikaiseen työhönsä evankelistaksi, saarnaajaksi tai vaikka lähetyssaarnaajaksi, niin kaikki muuttuisi vielä helpommaksi.

Näin ei kuitenkaan käynyt. Elämä tuli vain mielenkiintoisammaksi ei helpommaksi. Silloin uskoin saavani puheetkin Jumalalta valmiina, ei muuta kuin puhua vain! Nyt vuosien kuluttua huomaan, että monet saarnat ovat olleet omatekoisia, ei Jumalalta saatuja. Niitä on ollut vaikea saarnata ja kuuli- joilla vaikea kuunnella.

Lähetystyössä on ollut usein mielessä tämä lisääntyvä ja enenevä armo.

Kerran olimme läh- dössä Pohjois-Keniaan rakentamamme kirkon avajaisiin. Matkaa oli 520 km huonoa tietä. Tuo alue oli myös hyvin kuumaa. Tällaisille matkoille oli aina paljon halukkaita lähtijöitä ja siinä oli vaikea tehtävä sanoa joillekin ystäville, että nyt ei pääse mukaan. Valitsin lähtijöiksi saarnaajia ja sellaisia henkilöitä joiden vastuulla oli tämän alueen hengellinen työ. Useat heistä eivät olleet siellä käyneet ja se oli heille tärkeä tutustumismatka. Meitä taisi olla kaikkiaan yhdeksän henkeä. Li-

säksi minun piti viedä ruokatarpeet mukamme juhlaa varten. Oli maissijauhoja muutamia säkkejä, kaalinkeriä useita säkkejä, lisäksi papuja ja perunoita. Myös kattilat ja kaikki ruokailussa tarvittavat välineet olivat lastina. Keittoastioina toimivat kahdensadan litran tynnyrin puolikkaat, jotka laitettiin kivien päälle ja sitten vain tuli alle. Tällaisia astioita oli monta ja tilaa autossa vähän.

”Olen huomannut elämäni aikana, että jos toista auttamalla voi tehdä hänet iloiseksi ja onnelliseksi, niin samaan aikaan toinen masentuu minuun eikä ymmärrä minua ollenkaan. Tekomme eivät koskaan riitä meitä viemään taivaaseen, vaan usko Jeesukseen ja Jumalan armo.”

Kun palasimme matkalta kuulin, kuinka eräs nuori uskova poika oli sanonut lähtömme jälkeen, että hän ei ole elämässään ennen masentunut niin paljon kuin silloin kun en ottanut häntä mukaan matkalle. Jos olisi ollut mahdollista, niin olisin halunnut hänet mukaan. Hän opeteli soittamaan haitaria ja oli siinä innokas. Katsoin eräissä häissä millä innolla hän soitti. Hän ei ollut oppinut käyttämään kuin toista puolta näppäimiä. Toisella kä-

dellä piti kiinni haitaria ja toisella käytti palkeita ja näppäimiä. Sitä oli ilo katsella. Ajattelin sitä katsellessa, että rässä menee haitari ja häät. Vaikka hän osasi käyttää vain puolta haitaria, hän käytti sen taidon innolla. Hänen esityksensä, “Herraa ylistää tahdon, Herraa ainoastaan...” kosketi syvältä sydämiä. Hän ei ymmärtänyt miksi en ottanut häntä mukaan soittamaan ja laulamaan, vaikka auto oli täysi sisältä. Katolla ei ollut ketään. Itsekin masennuin

kun en voinut häntä auttaa.

On hyvä kun tulee pieniä asioita matkan varrella, joista huomaa - armosta sitä vain pelastuu. Kerran eräs hyvä uskovainen kertoi kuinka hän luuli itsestään, että hän on hyvä. Sitä hän todella oli. Osasi soittaa, laulaa, saarnata ja käytös oli erinomaista. Eräänä päivänä kuitenkin tapahtui jotakin hänelle, josta hän huomasi ettei olekaan täydellinen. Se oli niin kova isku hänelle, että usko oli mennä. Hänen oli vaikea ymmärtää, että ihminen pelastuu vain uskon kautta Jeesukseen ja armosta. Armoa on hyvä osoittaa toisia kohtaan ja muistaa sen tarve omassa elämässä.

Jos luulee olevansa täydellinen, voi olla kova ja armoton toisia kohtaan.

Vankiloissa kiertää monia evankelista- ja saarnaajia. Monet heistä ovat entisiä vankeja. Heidän on helpompi ymmärtää toista vajavaista ihmistä ja sitä armon sanomaa, jota vanki haluaa kuulla.

Olen huomannut elämäni aikana, että jos toista auttamalla voi tehdä hänet iloiseksi ja onnelliseksi, niin samaan aikaan toinen masentuu minuun eikä ymmärrä minua ollenkaan. Tekomme eivät koskaan riitä meitä viemään taivaaseen, vaan usko Jeesukseen ja Jumalan armo.

Armo ja rauha lisääntyköön jokaiselle tämänkin kirjoituksen lukijalle.

AULIS LAPPALAINEN

Jakso 79

Sanan seurassa

Saara Rossi

Vuosikymmeniä sitten, kun menin Taiwanin saaren kiinalaisten pariin työhön, en voinut käyttää omaa, länsimaista nimeäni, sillä meikäläisiä nimiä ei voida kirjoittaa kiinalaisilla tavumerkeillä. Sain heti uuden nimen ja se tuli kaikkiin virallisiin papereihin ja paikalliset tunsivat minut vain tällä uudella nimelläni. Siellä ei myöskään kelvannut käsikirjoitettu nimikirjoitus. Nimeni kai- verrettiin leimasimeen ja puna- mustetta käyttäen sain painettua nimeni sinne, missä sitä tarvittiin. Tämä nimeni voitiin myös panna kultasormuksen nelikul- maiseen kantaan, ja myös sitä voi tarvittaessa käyttää leimasime-

na eli sinettisormuksena. Esim. pankkiasiat hoituivat vain nimel- läni varustetulla leimasimella.

Erikoista tämän leimasimen käytössä oli se, että voin antaa sen jollekin ystävästäni ja siten hänellä oli täydet valtuudet toimia sijaisenani kaikissa asioissani. Vain leimasimen painallus ja asia oli selvä.

Luukkaan evankeliumin luku 15 kertoo meille tuhlaajapojasta, joka tuhlaattuaan kaiken, palasi isän kotiin. Jae 22 sanoo, että isä käski tuoda kotiin palanneelle tuhlaajapojalle parhaat vaatteet. Likaisten, kuluneiden vaat- teiden sijaan tuli uudet, puhtaat pukimet. Ja jatkossa kerrotaan,

että isä määräsi sormuksen pan- tavaksi poikansa sormeen. Tämä tuhlaajapojan sormus tuo mieleeni oman sinettisormukseni, jolla sain hoidettua kaikki viralliset asiani. En usko, että menen aivan väärään, jos arvelen, että tuo isän antama sormus toimi samoin kuin minun leimasimeni tai sinettisormukseni. Poika oli palannut kotiin ja hänelle annettiin oikeus kaikkeen, mitä hän tarvitsi: vaatteet, ruoka, kengät ja se arvokas sormus. Kaikki oli hänen käytettävänä. Ja jos tuossa sormuksessa oli isän nimi, kuten minun sormuksessani Taiwanissa, poika voi toimia isänsä valtuuttamana kaikissa asioissa, kuten minua Taiwanissa voi edustaa hän, jolle sormukseni annoin. Hän toimi minun nimessäni.

Kuinka suurenmoista onkaan, että Jeesus sallii meidän omiensa käyttää hänen nimeän- sä. Joh. 14: 13-14 : “Mitä hyvän-

sä te anotte minun nimessäni, sen minä teen... Jos te anotte minulta jotakin minun nimessäni niin minä sen teen.” Joh.15:16 .. mitä ikinä te anotte Isältä minun nimessäni, Hän sen teille antaisi.”

Jeesus-nimi on aivankuin sinettisormus meidän sormessamme. Jeesus-nimessä anottu rukous kuullaan, näin todistaa Jumalan sana. Hänelle on annettu kaikki valta ja voima ja hänen nimensä turvissa saamme käydä eteenpäin voitosta voittoon.

Profeetta Haggai kertoo meille sinettisormuksesta ja sen toisenlaisesta käytöstä “...panen sinut ikäänkuin sinettisormukseksi, sillä sinut minä olen valinnut.” Haggai 2:23.

Kun luemme raamattua näemme, että jokaisella Jumalan valitsemalla työntekijällä oli omat lahjansa ja oma työsarkansa. Paa- valilla oli oma tyyliensä kirjoittaa ja hänen painamansa “leima” nä-

kyi kaikkialla hänen työssään ja kirjoituksissaan. Gal 2:8 sanoo:” Hän, joka antoi Pietarille voimaa hänen apostolintoimeensa ympärileikattujen keskuudessa, antoi minullekin voimaa pakanain keskuudessa.” Jokaisella on oma työnsä ja tehtävänsä, johon saamme voimaa ja johon painuu usein nährävälläkin tavalla meidän “sinettisormuksemme” leima. Kennelläkään muulla ei ole oikeutta sitä käyttää, eikä tehtäväsi ryhtyä. Jumala on sinut siihen valinnut ja vain sinut. Ja toisella on omat tehtävänsä ja armoituksensa. Olkaamme uskollisia siinä, mihin Jumala on meidät asettanut ja Hänen voimaansa luottaen me voimme tehdä sen tehtävän, joka on osaksemme tullut.

Kiitos Jumalalle Hänen armostaan ja siitä että saamme omistaa “sinettisormuksen” Jeesus-nimessä ja hänen voimas- saan.

Sinettisormus

Lyhennelmä Albert Wirkkalan puheesta Thunder Bayn Saalemissa 23.6.1996.

Jatkoa edellisestä numerosta

Vaskialttari vai Damaskon alttari?

Aahas teki paljon pahaa. Jerusalem oli täynnä epäjumalanpalvontapaikkoja, joissa suitsutettiin vieraille jumalille. Myös temppeli tuli niin täyteen roskaa ja töhkkää, että lopulta hän määräsi ovet lukittaviksi. Temppeliä ei enää tarvittu, vaan uhrattiin joka kukkulalla ja jokaisen vihreän puun alla. Vaskialttari kävi mitättömän pieneksi, Damaskon alttari oli nyt kaikki kaikessa, suuruuden hulluus.

Tuli toinen kuningas, Hiskia, nuori mies. Jumalaton isä ei ollut vaikuttanut poikaansa. Hänen äitinsä nimi on mainittu Raamatussa, Ahia Sakarian tytär. Äiti oli vaikuttanut enemmän kuin isä. Hiskia - Jumala siunatkoon hänen muistoansa. Varmaan Jesajakin oli iloinen tästä nuoresta kuninkaasta.

Hiskia aloitti heti. Hän ei jäänyt odottelemaan ja hellävaraisesti ja vähän kerrassaan ruvennut muuttamaan systeemiä. Hiskia tarttui heti asiaan. Hän kutsui leeviläiset ja papit. Työt aloitettiin heti. Temppeli puhdistettiin, ovet pantiin kuntoon ensiksi ja sitten vaskialttari paikoilleen. Uhritoimitukset aloitettiin vaskialtarilla.

Hiskia avasi Herran huoneen ovet ensimmäisen hallituskuukauden aikana. Hän ei odottanut kuukauttaakaan. Leeviläisille hän antoi määräyksen: "Kuulkaa minua leeviläiset, pyhittäkää nyt itsenne ja pyhittäkää Herran, teidän isäinne Jumalan huone. Kantakaa saastaisuus ulos pyhäköstä, sillä meidän isämme ovat uskottomat olleet ja tehneet pahaa Herran, meidän Jumalamme edessä ja hyljänneet hänet, sillä he ovat kääntäneet pois kasvonsa Herran majasta ja kääntäneet selkänsä sen puoleen."

Rukousskokous seurakunnan mittari

Katson aina seurakunnan tilaa siitä, kuinka paljon tulee väkeä rukousskokoukseen. Aamukokouksessa saattaa olla paljon kanssaa. Siellä lauletaan kädet ylhäällä. Jotkut heiluvat ja hoiluvat ja siinä kauheas-

ti kiitetään. Mutta heitä ei näy rukousskokouksissa!

Temppeli piti ensin puhdistaa ja sitten Hiskia sanoi: "Meidän isämme ovat olleet uskottomat... he ovat sulkeneet esihuoneen ovet ja sammuttaneet lamput... Ja sentakia Herran viha on tullut Juudan ja Jerusalemin päälle." Seitsenhaarainen kynttilänjalca puhuu Jumalan läsnäolosta, siitä valosta, joka tulee Pyhän Hengen kautta.

"Ja papit menivät sisälle Herran huoneeseen puhdistamaan sitä ja kantoivat ulos kaiken saastaisuuden, jonka löysivät Herran temppelistä."

Meidän tulee muistaa, että emme ajattele pelkästään ulkonaista temppeliä. Nyt on kysymys meidän omasta sydämeistämme ja elämästämme. Meidän ruumiimme on Herran temppeli. Mikä sinun temppelissäsi on kaikkein tärkeintä? Onko siinä tilaa elämän Herralle? Vai onko maailma, Egyptin ja Damaskon tavara tullut tärkeämmäksi?

Leeviläiset suorittivat kunnon työn. He tulivat Hiskian luo ja sanoivat: Me olemme puhdistaneet koko Herran huoneen ja polttouhrialttarin ja kaikki sen astiat ja näkyleivät, pöydän ja kaikki sen astiat." Ja Herran alttari tuli paikoilleen ja siinä uhrattiin sovitusuhri. Sitten aloitettiin jumalanpalvelus uudelleen. Pääsiäisjuhlaa vietettiin vanhaan tyyliin. Hiskia käski uhrata polttouhrin alttarilla. Ja kun he rupesivat uhraamaan, alkoi myös veisuu Herran kunniaksi pasuunoilla ja monenlaisilla Daavidin, Isaraelin kuinkaan, kanteleilla.

Vaskialttari virittää sydämen

Todellinen Herran palvelus palautettiin. Pasuunansoitto ja kanteleet tuotiin takaisin. On huomioitava tärkeä seikka. Laulu ja soitto sekä pasuunat tulivat sen seurauksena, että vaskialttari oli paikoillaan ja siinä uhrattiin. Sitten vasta alkoi musiikki. "Ja kuningas Hiskia ja päämiehet käskivät leeviläisten ylistää Herraa Daavidin ja näkijä Aasafin sanoilla; ja he

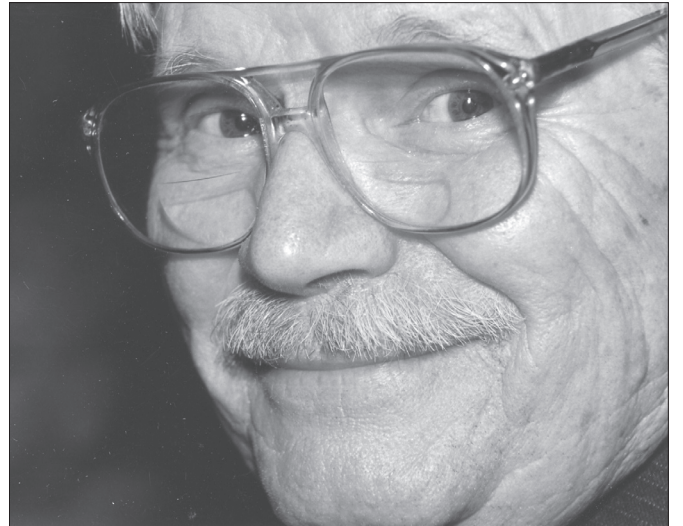
ylistivät häntä iloiten, polvistuivat ja kumartuen rukoilivat."

Nyt on paljon uusia kertosakeitä. Meidänkin seurakunnassa yli kolmesataa. Niitä on yritetty oppia. Ja aina uutta. Ja jokaisessa näkyy olevan copyright... Uuden laulun tekijä lyö rahaa, ei kukaan saa jäljentää tätä. Hiskialla ei ollut copyrighteja, ei vastusta niistä. Hän meni noin 300 vuotta taaksepäin ja veti esiin Daavidin ja Aasafin virret. Nykyisin laulukirjat eivät enää ole esillä vanhoja lauluja kaipaavalle - ei muuta kuin kuoroja, kuoroja, kuoroja... Joissakin seurakunnissa pitää seistä tunti. Jos emme palaa takaisin niihin, jotka Pyhä Henki on meille antanut satojen vuosien ajan, me laulamme itsemme köyhiksi. Kiitos Herralle niistä Aasafin virsistä. Kiitos Herralle Daavidin virsistä.

Meillä on vaskialttari, ja se virittää sydämemme. Meidän sydämemme temppeliin tulee ihana tunne. Eikä se ole vain tunne; se on Kristus meissä kirkkauden toivona. Kun vaskialttarilla on uhrattu, se näkyy.

Jeesus vahvisti sanoman vaskialttarista, kun hän sanoi: "Niinkuin Mooses ylen si käärmeeen erämaassa, niin on Ihmisen Poika ylennettävä." Vaskikäärme! Vaski puhuu meille siitä hirvittävästä tuomiosta, jonka Jeesus kärsi. Vaskea oli paljon. Sitä ei voinut punnita. Emme kykene järjellä käsittämään lunastuksen suuruutta. Me vain uskomme, että lunastus on runsas. Se riittää.

Pesuastiakin oli vaskesta - samaa tavaraa kuin alttari. Meidän pesuastiamme on Golgatalla tehty. "Jos me tunnustamme syntimme, on hän uskollinen ja vanhurskas ja antaa meille kaikki syntimme anteeksi." Se on vaskinen allas sekin. Siinä oli peilit Mooseksen aikana, että näki, jos jalat olivat likaiset. Ei tarvinnut pappien kysyä, että katso sinä, onko tuossa "ruppuja". He näkivät itse ja pesivät. Pyhäkköön ei menty

ilman puhdistautumista. Siis vaskialttarin kautta kävi tie kaikkein pyhimpään.

Tie pyhäkköön pylvätten välistä

Kun menemme Herran temppeliin Jumalan puhutteluun, niin me kuljemme kahden suuren pylvään välistä. Niillä oli nimetkin: Joakin ja Boas. Ne olivat myös samaa tavaraa kuin se polttouhrialttari, vaskea. Ne oli tehty paksusta metallista, kuusi jalkaa läpimitaltaan. Ei niitä mitkään tuulet puhallelleet sinne ja tänne. Ne olivat aina paikoillaan. Joakinin nimi oli "Hän vahvistaa" ja Boan nimi oli "Hänessä on voima". Se on turvallinen paikka. Näiden pylvätten turvassa me teemme matkamme ja käymme Herran eteen.

Ristin laulut ovat olleet minulle aina rakkaita, ja kun matkan pää lähenee, niin ne tulevat yhä rakkaimmiksi. Minä saan levätä. Velka on maksettu. Nimi on taivaassa kirjoitettu Karitsan elämänskirjaan.

Ja vielä pylviäistä. Niiden päällä, ylhäällä taivasta kohti, oli kauniit kruunut. Hän antaa kruunun kaikille, jotka ristin tietä vaeltavat. Me saamme kruunumme - ja sekin on tehty Golgatalla vaskialttarin yhteydessä.

Tie on auki. Saamme käydä armoistuiemelle pylvätten välistä, joiden nimet ovat: "Hän vahvistaa" ja "Hänessä on voima". Ei meidän tarvitse omassa heikkouksessa vaelttaa. Ja sapatinkäytäväkin on kunossa. Ei ole revitty alas Assurin kuninkaan takia.

Golatan uhri maksaa kaikki, nykyiset ja tulevat vastukset ja vaivat meille. Ne on maksettu ja kuitattu, kun me sydämeistämme tahdomme vaeltaa tätä tietä. Älkäämme missään nimessä lähtekö etsimään Damaskon alttaria!

Liikennevalojen opetus

Ajat autollasi liikenteessä ja tullessasi risteykseen huoomaat liikennevalot. Vihreä palaa, mutta ennenkuin ehdit lähelle, tulee keltainen valo ja punaisen syttyessä olet jo pysähtynyt. Miksi pysähdyt? Haluat tietysti välttää onnettomuuden ja mahdollisen kuolemasi. Vain mielellön ajaa risteykseen punaisten valojen palaessa.

Mutta eräs kysymys: Ainoastaanko autoteillä on pysähdysmerkkejä? Onko tämä elämä vain autoja varten? Eikö se ole ihmistä varten? Niinkuin liikennelaki en suunnittelijat liikennesääntöjä laatiessaan huolehtivat autoilijan turvallisuudesta, niin Jumalakin huolehtii ihmisen elämästä ja kutsuu ja ohjaa tielle, jossa ihminen voi saavuttaa onnen ja lopuksi ihanan päämäärän mat-

kan päätyttyä. Jumala on asettanut ihmisen tielle oikeaan vieviä suuntamerkkejä ja väärälle tielle pysähdysmerkkejä.

Punainen valo on kiusallinen mutta tarpeellinen. Samoin on elämäme juoksussa. Pysähdykset eivät miellytä. Pelkäätkö pysähtyä elämäsi juoksussa?

Tiedätkö, että se elämä, mikä on sinua varten varattuna Kristuksessa, on tuhat kertaa enemmän kuin kaikki kiehtovat kangastukset, joiden tavoittelussa ihminen elämänsä kuluttaa.

Voit väittää, ettei tämä ole mahdollista sinulle. Kuitenkin miljoonat ja jälleen miljoonat sinun ja minun kaltaiseni ihmiset ovat juuri tänä päivänä kokemassa to-

deksi Efesolaiskirjeessä mainitun sanoman: "Ja Jumala on eläväksi tehnyt teidät, jotka olitte kuolleet rikoksiinne ja synteihinne, joissa te ennen vaelsitte tämän maailman menon mukaan, ilmvavallan hallitsijan mukaan, joka nyt tekee työtään tottelemattomuuden lapsissa, joiden joukossa mekin kaikki ennen vaelsimme lihamme himoissa, noudattaen lihan ja ajatusten mielitekoja, ja olimme luonnostamme vihan lapsia niinkuin muutkin, mutta Jumala, joka on laupeudesta rikas, suuren rakkautensa tähden, jolla hän on meitä rakastanut, on tehnyt meidät, jotka olimme kuolleet rikoksiimme, eläväksi Kristuksen kanssa... armosta te olette pelastetut."

ELJAS ROSSI

JATKOA ETUSIVULTA

Rakentavat Talvipäivät Sudburyssa

Raamattutunnit

Raamattutunteja oli kaikkiaan neljä. Perjantaina kaksi, samoin lauantaina. Ensimmäisen tunnin piti Kaarlo Suomela. Aihe: Seurakunnan keskinäinen rakkaus, lähtökohtana Mt.22:34-40. Kun Herran kosketus pääsee meissä läpi, se vaikuttaa jotain pysyvää. Meitä kehoitetaan rakastamaan lähimmäistä kuten itseämme. Me huolehdimme itsestämme monissa asioissa ja se on oikein. On tarve oppia hyväksymään itsensä, koska Jumalakin hyväksyy

Liisa Liedes todistamassa toimittajan puhelinraporttia lumitilanteesta talvipäivillä.

Yhdistetty kuoro iltatilaisuudessa.

Sylvia Rukkila, ulkolähetyskokouksen puhuja.

meidät. Rakastaa ilman tunteita. Jh.14:15 "Jos te minua rakastatte, niin te pidätte minun käskyni." Samoin Jh.15:10. Jeesuksen käsky on rakastaa toisiamme. Usein valikoimme sanan ohjetta "toteuttaa", ottaa se vakavasti. Jeesus antoi rakkauskäskyn viimeisellä aterialla. Apostoli Johannes ymmärsi sen parhaiten. Voiko sana opettaa meitä keskinäisestä rakkaudesta. Miksi menetämme kosketuksensa? Meidän on maksettava hinta, on **unohdettava** kaikki meihin kohdistuneet loukkaukset. Sanan ohjeet langenneen kohtelusta. Kohtele rakkaudella. Rakkaus Jumalaan heijastuu meidän suhteestamme lähimmäiseen. Kuinka lähimmäissuhteet ovat korjattavissa? Anna anteeksi, unohda. Oikeaoppisena tuomitsemme, mutta sana tekee meidät syntisiksi. Pääseekö sana elämään meissä?

Perjantain toisen raamattutunnin piti Thunder Bayn pastori, Marko Selkomaa kolmesta Vanhan testamentin herätyksestä.

1. Hiskian herätys. 2 Aikak.29:30 Papis-
tolle sana: Puhdistautukaa. Sitten, tempe-
listä pois kaikki roina. Sitä seurasi Herran
kiittäminen ja ylistäminen. Tämä aiheutti
uhrimieltä. Anteliaisuus oli ylitsevuotavaa.
Herätyksen kaava: Työtä, työtä, "vaippojen
vaihtamista". Seurauksena oli suuri ilo.
2. Joosian herätys. 2 Aikak. 34. Joosia alkoi
etsiä isänsä Daavidin Jumalaa. Siis Herran
etsiminen. Kirja (sana) löydettiin. Sitten,
sana otettiin vakavasti. Seurasi nöyrytmi-
nen, murtuminen Herran edessä.
3. Neh. 8:1-3, 5-8. Sana nostettiin ar-

Puhuja, Teuvo Valkama, ja kokouksen johtaja, Marko Selkomaa.

Hymyilevät talvipäivien emännät juhlapuvuissaan juhlan viimeisenä, suurena päivänä. Suuri urakka on nyt takana!

voonsa, sanan opetus - saarnattiin niin, että sana ymmärrettiin. Sitä seurasi Jumalan mielen mukainen murhe. Sen jälkeen voitiin jakaa toisille saadusta. Kaikkea tätä seurasi suuri ilo, juhlittiin seitsemän päivää. Seuraava luku vie meidät katsomaan suurta synnintunnustusta, jossa tunnustettiin myös isien synnit.

Lauantain ensimmäisen raamattutun-

nin piti John Laari. Veljespiirin työkokous oli samaan aikaan, joten en saanut siitä muistiinpanoja. Mahdollisesti julkaisemme Laarin raamattutunnin erikseen tulevaisuudessa.

Viimeinen raamattutunti oli Suomivieraamme, Jaakko Romun. Jaakon toteamus aluksi oli, että Jumalan suuressa pa-

lapelissä osia ei pakoteta paikalleen, vaan ne asettuvat oikeaan kohtaan. Saimme mehevät terveiset Suomesta, Keiteleeltä ja Ilmajoelta. Niistä kuului läpi, että ne ovat niitä ihan parhaita Suomen perukoita. Erikoisesti jäi puhumaan veli Romun lainaus Jeesuksen sanoista Pietarille: "Ja kun sinä kerran palajat, niin vahvasta veljiäsi."

Raamattutunnin varsinainen aihe oli: Julista evankeliumin ydintä. Gal.2:20-21. Jeesus on ristiinnaulittu - minä elän, en enää minä, vaan Kristus elää minussa. Vakava kysymys, kuka puhuu kauttani? Keskeinen sanoma on Kristus. Kristuskeskeisyys ei hajota - se rakentaa. Kristuskeskeisyys voi täyttää rukoushuoneet! Se merkitsee sitä, mitä Kristus on, ei mitä minä olen. Kristuskeskeisyys merkitsee yltäkyläistä elämää.

Sisaret vastuussa

Sisarten johtama kokous pidettiin perjantaina iltapäivällä. Pirteänä juontajana toimi Sirkka Partanen. Alkulaulu: "Paljon on lapsella aihetta kiittää", kuvasi aloittajan, Lea Pyykkösen, Sudburin seurakuntaan liittyvistä muistoista 1957 lähtien. Siihen kaikkeen sopi hyvin lukemansa Ps. 30: Pelastuneen kiitosvirsi. Kokouksen johtaja esitteli seuraavan sisaren, Sonja Tuokkolan, hiljattain avioituneen. Sonja sai äidillisiä ohjeita ruuanlaitosta. Kannattaa olla selvillä kaikkien purkkien väreistä, muutoin voi sekaantua esim. hunaja ja sinappi keskenään, kuten kävi neuvonantajalle nuorena avioavimona. Sonjan herkkä todistus Jumalan ihmeellisestä johdatuksesta virvoitti kuulijoita, samoin hänen laulunsa. Todistuksensa ydin: "Sillä ei ole väliä, missä asut - ole Jumalan johdatuksessa."

"Matkalla me oomme suureen huomiiseen..." kaiutti sisarkuoro. Tuo esitys todella kosketi sydämiä ja johti herkkään rukoukseen koko juhlaikse. Saarnan piti Liisa Liedes kilpailusta ja kilvoittelusta. (Oli parhaillaan olympialaisten aika) 1 Kor.9:24 ja Heb. 12:1-2 antoivat lähtökohdan sanomalle: missä on elämämme kintopiste. On kysymys "nyt hetkestä." Missä on elämäsi kiintopiste juuri nyt?

Sana ja rukous

Perjantai ja lauantai alkoivat klo 9, sana- ja rukoushetkellä. Perjantaina siitä vastasi Jaakko Romu kertoen mm. koke-
muksistaan sydänsairaana. Lauantain tilaisuuden hoiti Toronton uusi nuorisopastori, Walter Tuokkola. (Veljeskokous oli samaan aikaan alakerrassa)

Perjantainiltatilaisuuden johti Mikko Tervo. Sudburyn mieslaulajat juhlistivat hetkeä pontevalla esityksellä. Pastori Tervon aloituksen teemana oli Jumalan voitelu. Se erottaa meidät itsestämme. Pyhän Hengen voitelu särkee siteet. Kuoro ja ylistysryhmä johdattelivat yleisöä yhteiseen ylistykseen. Illan puheen piti Lauri Karhinen aiheena kadonnut lammask. Luuk.15:3-9 ja Hes.34:12. Tämä kadonnut lammask oli Hyvän Paimenen laumasta pois eksynyt. Hesekiel valottaa katoamisen syitä: ”Pilvisenä ja pimeänä päivänä.” Olemme kokeneet paljon sellaisia päiviä. Paimen itse lähti etsimään kadonnutta kunnes lyösi sen. Paimen löydettyään kantoi eksyneen laumaansa. Houkuttelut eivät auta. Tarvitsemme tämän paimenen mieltä kadonneita etsiessä, kantaen heitä rakkaudella takaisin laumaan. Puhuja erikoisesti korosti henki-

Viljo Perttula esitti Siion seurakunnan 70-vuotishistoriikin.

Sirkka Partanen johtamassa sisarten kokousta.

lökohtaista kosketusta laumasta pois jääneihin.

Lähetysjuhla

Lauantaina klo 14 oli vuorossa lähetysjuhla, jonka juontajana toimi lähetysseuraimme, Erkki Inkiläinen. ”Maaailman ääriin vie sanoma kallis” laulettiin vakuuttavasti ja sen jälkeen Aili Salokoski johdatteli Jumalan sanalla ja rukouksella siunaamaan lähetysseuraimme sekä juhlaansa. Lähetysseuraimme luki useita talvipäiville osoitettuja tervehdyksiä eri puolilta maailmaa. Hiljattain lähetysmatkalla Afrikassa vierailut John Laari toi hyvin valaisevan tervehdyksen tämän päivän Afrikasta. ”Tämä on Afrikkaa!” joudutaan toteamaan kentällä tämän tästä kun asiat eivät hoidu länsimaalaisittain. Lähetysseuraimme lapset, juuri toisensa löytäneet, Walter ja Sonja Tuokkola, esittivät dueton. Walter muisteli toteamuksia vanhemmistaan, että taasko ne menivät laulamaan, hänen ollessaan nuori ja kapinallinen. ”Nyt olen itse sillä paikalla,” hän totesi iloisena.

Lähetysjuhlan puheen piti henkilö, joka ei ole koskaan ollut ”kaukaisella kentällä”. Sylvia Rukkilan puhe, huolella ja sydämen antaumuksella valmistettu, vei meidät hyvin laajalle lähetyskentälle, kentälle, joka on niin kovin lähellä meitä kaikkia. ”Edustan hyljättyjä, edustan kadun ihmisiä. Kanada on kutsu-mukseni maa”, aloitti Sylvia haasteellisen puheensa. Tällä kentällä myös pitää oppia uusi kieli, kadun kieli ja tutustua uuteen kulttuuriin, kadun kulttuuriin. Kenttäni hyljätty ihmiset ovat pelon vallassa. Jeesus saarnasi: ”Jumalan valtakunta on tullut lähelle.” Taistelussa ei ole passiivisuutta kummallakaan puolella. Yleinen mielipide on meitä vastaan. Puhuja heitti kohtikäyvän kysymyksen: ”Millaisena ulkopuolinen näkee Kristuksen kuvan meissä?” Sylvia totesi varmuudella, että Jumala menee sinne, missä häntä tarvitaan. Jesajan kirjan luku 61, jota Jeesus lainasi puheessaan, oli tullut puhujalle kouriin tuntu- van lähelle hänen vieraillessaan Montrealissa ”hyljättyjen” seurakunnassa. Siellä nämä elämän kolhimat, vihollisen pettämät ja yhteiskunnan hylkäämät, mutta

Kosketus ristiin

”Mama Anna, näetkö, mitä olen tehnyt? Tuolla seinällä roikkuu minun veistämäni Jeesuksen Kristuksen risti. Joka päivä haluan rukoilla ja koskettaa Jeesuksen ristiä, että Hän auttaisi ettei minun tarvitsisi käyttää tuota juttua, joka on tuolla nurkassa” sanoi pikku Paulo samalla osoittaen huoneen nurkassa olevaa suurta happipulloa letkuineen. ”Sanoin kavereilleni, että heidänkin pitäisi tehdä itselleen ristiä ja rukoilla Jeesusta, mutta he vaan nauroivat, etteivät he tarvitse Jeesuksen ristiä. Mama Anna, minä tarvitsen Jeesuksen apua joka päivä!”

12-vuotias hiv-positiivinen Paulo pääsi kotiin sairaalasta helmikuun alussa, oltuaan sairaalassa melkein yhden vuoden. Kuu- kauden verran hän on pystynyt olemaan ilman lisähappia. Viime toukokuussa tapasin Paulon ensimmäisen kerran. Hän oli silloin todella huonossa kunnossa- aliravit- tuna ja keuhkokuumeessa. Paulon

opettamisessa, ja eilen Paulo aloitti esi- koulun omassa kodissaan. Emme tiedä, kuinka kauan Paulo elää, mutta hänel- läkin on oikeus opiskella ja kehittää it- seään. Oli mahtavaa nähdä hänen on- nelliset ja tyytyväiset kasvonsa. Hän koskettaa Jeesuksen ristiä päivittäin, koska tietää tarvitsevänsä Jumalan apua ihan joka päivä. Paulon aito ja luottavai- nen asenne Jeesukseen Kristukseen jäi puhuttelemaan minua. Miten hyvä esi- merkki hän onkaan meille kaikille!

”Ja Jeesuksen luo tuotiin lapsia, jotta hän koskisi heihin. Opetuslapset moit- tivat tuojia, mutta sen huomattessaan Jeesus närkästyti ja sanoi heille: ”Salli- kaa lasten tulla minun luokseni, älkää- kä estäkö heitä. Heidän kaltaistensa on Jumalan valtakunta. Ja totisesti, joka ei ota Jumalan valtakuntaa vastaan niin kuin lapsi, hän ei sinne pääse.” Hän otti lapset syliinsä, pani kätensä heidän pääl- leen ja siunasi heitä.” Mark.10:13-16

MILLA HAPPONEN

nyt kahleista vapautetut, iloitsivat yhdessä uudesta elämästä Jeesuk- sessa. (Lukekaapa tuo Jes. 61.)

Musiikkijuhla

Lauantain musiikkijuhlan johti Thunder Bayn pappi, Mar- ko Selkoma. Kirkkosali oli ilah- duttavan täynnä. Juhlassa lauloi yhdistetty kuoro Matti Pasivirran johdolla. Säestäjänä tässä, kuten kaikissa tilaisuuksissa, toimi Be- verly Laakso. Marjaana Laakson johtaman alkulaulun jälkeen lau- loi kuoro. Kuulosti hyvältä! Seu-

Juhlakokous, juontajana Matti Pasivirta. Entisten ja nykyis- ten työntekijöiden kukitus veti suut hymyyn, koska Aimo Se- linin kukka ei vain ollut tarttu- akseen takkiin.

raava esiintyjä, Pia Ovaska, oli illan nuorin tähti. Eila Sillanpää, poikansa Pasi, sekä nuori pari Tuokkola, ottivat lavan haltuunsa. Ryhmän nimi taisi olla ”Vah- vistettu Eila”. Siinä oli eloa, iloa ja tempoa! Tapio Rukkila juhli- ti iltaa sellosoololla: ”Kerran Gol- gatalla”. Olisimme kuunnelleet häntä paljon pitempään! Pyy- köt, Olli ja Irja lauloivat innoit- tavasti ”Tulta olen tullut heittä- mään”. Tellervo Erkkilä ja Irma Lahti esittivät ”Uuden taivaan”, sointuva duetto. Sudburyn mie- het lauloivat uhrin keräyksen jäl- keen. Ennen illan puhetta, Bever- ly Laakso esitti sikermän lasten lauluja heijastaen seurakunnan 70-vuotistaivalta. Kävi ilmi, että Beverly aloitti laulajauransa 4-5 vuotiaana isänsä kitarasäestyk-

sellä. Tämän herkän esityksen jälkeen Vancouverin pappi, Teu- vo Valkama puhui, aiheenaan Rm.1:16 ja 2 Kor. 3:17-18. Evan- keliumi on Jumalan voima. Se on sanoma siitä, mitä Jumala on teh- nyt kohdallasi. Puheen ytimek- kääntä kohokohtia: Rukoilemme joskus: ”Herra muuta seurakun- tani”. Vastaus: ”Sinun itsesi tulee muuttua.” Pyhityksemme tapah- tuu jo ennen kirkon ovien avaa- mista. Kuinka heijastamme Ju- malan kirkkautta arkisen viikon aikana? Tarpeemme on kokea si- säinen uudistuminen. Puhuja ker- toi, kuinka Jumala ohjaa oikean hetken todistamiseen. Tultuaan uskoon ja miettiessään kuinka todistaa työtovereille, tilaisuus

JATKUU SIVULLA 8

Kesäkoulua pitämässä Bolivian lapsille

Melkein kaikilla ihmisillä on sydämessään herkkä kohta, jonka äännähdyksiä on kuultava. On henkilöitä, jotka ovat joutuneet Lapin lumoihin eli Lapista on muodostunut paikka, jonne sukset suunnataan. Iskanituksen Oivalle ja Riitalle Bolivia on muodostunut paikaksi, jonne mieli halajaa.

Miksi Boliviaan?

Toistakymmentä vuotta sitten he tekivät ensimmäisen matkansa Erkki ja Taimi Ahosen kanssa tähän Etelä-Amerikan köyhimpään maahan. Sen jälkeen he ovat tehneet viisi matkaa ja asuneet maassa kaikkiaan yli kolme vuotta. Boliviassa on määrättyä viehätystä, mutta eivät maan karut, viileät ylänköseudut ole heitä sinne vetämässä, vaan maan alkuasukkaat.

- Heti ensimmäisellä matkalla saimme sellaisen sisäisen näkemyksen, että voisimme tehdä jotain intiaanilasten hyväksi, muistelee Riitta. Ystävämme Hannu ja Irene Ahonen olivat Suressa, Bolivian toisessa pääkaupungissa, lähetystyössä Otimize heihin yhteyttä ja matkasimme Sucreen. Siitä alkoi meidän rakkautemme Bolivian lapsia kohtaan. Lapset vain yksinkertaisesti ottivat meihin yhteyttä. Sucren lähistöllä kyhjäyttävän Enden kylän lapset jäivät erikoisesti sydämelle. Olemme pitäneet heihin yhteyttä kaikki nämä vuodet.

Lapsia tuli kymmenittäin

- Tänä vuonna tammikuussa lähdimme taas matkaan. Tarkoituksena oli pitää Enden lapsille kahden viikon kesäkoulu (pyhäkoulu). Olimme valmistautuneet matkaan jo pitkän aikaa ja valmistaneet ohjelman tuota sarjaa varten sekä lisäksi pyhäkoulun

opetusohjelmia maaseudun pieniin seurakuntiin.

Boliviassa sana kulkee nopeasti. Sunnuntain kokouksessa

Oiva säesti laulut haitarilla.

Riitta johti yhteislaulut.

Lapset värityivät tehtäviä mielellään ja tekivät innokkaasti askartelutöitä.

seurakunnan pastori ilmoitti, että maanantaina alkaa kesäkoulu klo 9 aamulla. Kaksikymmentä lasta tuli maanantaina mukaan, mutta ennenkuin viikko oli loppuillaan, sana oli mennyt perille, ja yli 50 lasta oli mukana. Se oli melkoista viiskettä, koska ikäjakautuma oli suuri; kolmevuotiaasta kolmetoistavuotiaaseen. Enemminkin olisi ollut pyrkijöitä, mutta emme voineet enää ottaa lisää. Liukuim-

me jo kapasiteetin äärirajoilla.

Riitta piti tunnit espanjaksi. Hän oli suunnitellut tuntinsa niin, että suurella pahvilla oli

kuva, joka näkyi lapsiin päin. Kuvan takana oli espanjankielinen teksti, josta Riitta saattoi lukea kertomuksen. Kaikki opetusohjelmat olivat Raamatun tuttuja kertomuksia - Riitan lempikertomuksia lapsuuden ajoilta. Kertomukset oli suunniteltu niin, että ne kertauiivat kolmeen neljään kertaan. Riitan kerronnan lisäksi, kertomus luettiin ryhmissä Raamatusta, annettiin kertomus

kirjasena kotiin vietäväksi ja vielä saman kertomuksen kuvat väritettiin. Sanoma siis upposi lasten mieliin moneen kertaan. Raama-

vät hyvin mukana. Saimme myös lauluapua paikallisilta pyhäkoulunopettajilta - nuorilta, jotka olemme tunteneet pienestä pitäen. Lauloimme vanhoja tuttuja lauluja ja opetimme myös uusia. Ja kyllä ne lapset lauloivatkin.

- Oiva piti huolta taiteellisesta puolesta ja opetti lapsia värittämään ja piirtämään, tuikkaa Riitta väliin. Joka päivä klo 9-11 pidimme tunnits ja lopuksi tarjosimme lapsiparvelle "snackin", johon kuului mehuja, hedelmiä, maitoa, piimää ja muroja. Sunnuntain aamukokouksin muodostui melkein lastenkokoukseksi. Lapset lauloivat niin, että kirkko raikui. Boliviassa on vielä kuusipäiväinen työviikko, joten vanhemmat käyvät suurimmaksi osaksi kirkossa sunnuntai-iltana.

Etelä-Amerikassa herätystä

- Etelä-Amerikassa on monissa maissa meneillään herätys. Boliviassakin on paljon evankelisia kirkkoja. Joissakin seurakunnissa on voimakas toiminta. Olimme mukana Suressa helluntaiseurakunnan kokouksessa. Puhujana oli työn esimies Guido Castro. Sali oli täynnä kansaa ja pastori Castrolla oli väkevähenkinen saarna, joka jäi mieleen.

- Olemme Oivan kanssa arvioineet työn mielekkyyttä, pohtii Riitta. Kannattaako lähteä omilla kustannuksilla mukaan tällaiseen projektiin. Okinawalla tapasimme seurakunnan pastorin Dionicio Condorin, joka kertoi tullessaan aikoinaan pyhäkouluun vain siitä syystä, että sai kynän ja vihkon. Pyhäkoulussa kylvettiin Sanan siemen, joka alkoi itää. Nyt mies hoitaa menestyksellisesti Okinawan seurakuntaa. Lapsista on Bolivian tulevaisuus!

ERKKI AHONEN

Talvipäivät

JATKOA SIVULTA 7

siihen tuli "taivaalta" jonkun kysyessä, että mitä sinulle on tapahtunut Teuvo? Näytät niin iloiselta. Se oli ehkä elämäni valtavin todistus, tilitti puhuja. Lopuksi Marko Selkomaa lauloi: "Hiljaa vaan..." ja Aimo Selin sitten johti päätösrukoukseen. Kellään ei tuntunut olevan kiirettä kotiinkin, joten olisimme vielä voineet jatkaa hyvää musiikkijuhlaa.

Juhlapäivä

Juhlien suuri, viimeinen päivä valkeni hohtavan kirkkaana. Sunnuntaina klo 9 kokoonnuimme ehtoolliskokoukseen. Tilaisuuden juontaja, Teuvo Valkama, johdatteli meitä Jes. 53 johdolla katselemaan murrettua Vapahtajaamme. Opetuslapset tunnistivat ylösnousseen Mestarinsa hänen arpisista käsistään. Alkurukouksen jälkeen veljespiiri siunasi käsien päällepanemisella työyhteyden Walter ja Sonja Tuokkolan sekä Lauri Karhisen uutena Todistajan toimittajana. Paavo Korpela, veljespiirin superintendent, piti ehtoollispuheen, tekstinään Jes. 49:16. "Katso, kätte-

ni hipiään olen minä sinut piirtänyt." Todella tärkeät asiat piirretään käteen. Kämmenen keskeltä ne eivät lähde helposti pois. Alkutekstissä käytetään sana **kaivertanut**. Nimmemme ovat Jeesuksen kädessä, nauloilla sinne kaiverrettu. Ilm. 12:11 "voittaneet Karitsan veren kautta" Vanhassa testamentissa ylimmäisen papin piti uhrata omasta puolestaan. Jeesuksen ei tarvinnut sitä tehdä, Hän oli synniton. Veren puhe: "Oi anna anteeksi." Täydellisestä lunastuksesta kertoo Jesaja luvussa 53, 61 ja Paavali Room.8. Täällä meillä on matkapuku - juhlapuku kerran kirkkaudessa.

Juhlakuoro lauloi ehtoollista jaettaessa. Lopuksi hengensanoma kehotti: "Rakastakaa toisianne, puhdistukaa, käykää verilähteelle, niin saatte elää."

Talvipäivien päättäjäiskokous, klo 11, oli samalla Sudburyn Siion-seurakunnan 70-vuotisjuhla. Juhlien isäntä, Paavo Korpela, toivotti kaikki vieraat ja omat tervetulleiksi. Tilaisuus oli kaksikielinen, tulkkeina Rudolf Hyvärinen ja Marko Selkomaa. Juhlan juontajana toimi Matti Pasivirta. Entiset ja nykyiset työntekijät kutsuttiin lavalle kukitettavaksi. Pastori Aimo Selinin "nahka" oli niin parkkiintunut, että siihen ei meinattu saada kukkaa millään kiinnitettyksi!

Tervehdysten sarjan aloitti John Laari muistellen vaikuttajia hänen nuoruutensa ajoilta. John Laari ja David Laakso lauloivat mahtavasti yhdessä. Sudburyn kaupun-

gin edustaja onnitteli juhlijaa seurakuntaa, samoin Hannu Piironen, Suomen edustajana. Tämän mantereen helluntaiseurakunnat esittivät joko suullisen tai kirjallisen onnitelun, joissakin oli "kuivia kukkasia" mukana. 100 vuoti- aan Tyyne Spillenaarin tervehdyksen toi Sylvia Rukkila. Sudburyn St. Matthew kirkon pastori, Jouko Takanen, esitti lämpimät onnittelet. Kuultiin myös rakennuksen historia oman arkkitehdin, Jukka Salokarin esittämänä. Kuoron esitykset: "Kiitä sieluni Herraa ja Pyhä pyhä.." vahvistivat seurakuntaa jatkamaan taipaleella eteenpäin. Juhlan puhuja oli past. Shepherd tulkkina Marko Selkomaa. Jh. 4, Jaakobin kaivosta Samariassa oli puheen ydin. Tämä lähde - kaivo, on avoinna edelleenkin kaikille janoille. Kuoron loppuesitys: "Suuri on uskollisuutesi Herra.." antoi kehykset 70-vuotishistoriikille, jonka Viljo Perttula eloisasti levitti eteemme.

Juhlan jälkeen seurakunta kustansi todella juhlanan aterian talvipäivien päätteeksi. Seurakunnan emännätkin saivat nauttia ja levähtää kun ulkopuoliset vaihteeksi palvelivat.

Kiitos Sudburyn Siion seurakunnalle hyvistä Talvipäivistä! Kiitos emännille ja majoittajille ylenpalttisesta huollosta! Kiitos Taivaan Isälle rakentavista talvipäivistä! Seuraavaksi juhliitaan Vancouverissa elokuussa.

LAURI KARHINEN

Keskellä ”sinistä linjaa”

Yhdysvaltalaiset lähetystyöntekijät Lorraine ja Gary Hull asuivat vuosia Israelin ja Libanonin rajan tuntumassa. Kristillisen radioaseman sulkemisen jälkeen he liikkuvat Libanonin eteläosien kylissä kertoen Jeesuksesta ja avustaen kylän lapsia ja nuoria englannin kieliopinnoissa. Ghajarin kylässä Hullit vierailivat säännöllisesti vuoden ajan ja jakoivat asukkaille yli tuhat Raamattua. Kylä sijaitse Israelin, Libanonin ja Syyrian rajavyöhykkeellä. Kylä on vuosikymmeniä ollut kiistojen aiheena. Hullit näkivät, kuinka kyläläiset luopuivat vihasta ja taiselusta ja huusivat Jumalan puoleen.

Raja Ghajarin kylän alueella on seurannut vuoden 1923 linjausta. Se tehtiin ottomaanien vallan luhistuttua. Israelin ja Libanonin raja, samoin kuin Israelin ja Syyrian raja on edelleen vahvistamatta. Rajakysymyksissä viitataan usein mm. mandaattiajan aloittaneen ranskalais-englantilaiseen sopimukseen ottomaaneilta vallatun, niin sanotun Suur-Syyrian jakamisessa.

Israelin ja arabimaiden välillä on ollut erilaisia tulitaukorajoja. ”Sininen linja” oli YK:n rauhanturvaajien valvoma väliaikainen raja Israelin ja Libanonin välillä. Siinä ei ole otettu kantaa lopulliseen rajaratkaisuun. Libanon ja Syyria ovat viime vuosina keskustelleet jollain tavoin rajan sijainnista. Tosin lehtikirjoituksia on ollut enemmän kuin virallisia dokumentteja.

Tapahtumat kehittyivät nopeasti Ghajarin kylässä toukokuussa 2000. YK:n kartanpiirtäjä teki johtopäätöksen, että kuuluisa ”sininen linja” eli kansainvälinen raja Israelin ja Libanonin välillä kulkisi lähes keskeltä Ghajarin kylää. Kylän pohjoisen osa, joka käsitti kaksi kolmasosaa kylästä kuuluisi Libanonille, ja eteläisen osa kuuluisi Israelille. Alueella toimivat hizbollahin sissit vaativat kylän palauttamista Syyrialle. Kaikki Ghajarin asukkaat toivoivat, että heidän kylänsä pysyisi yhtenäisenä. Kylän asukkaat ovat alevis eli alawite-muslimeita. Heidän sukujuurensa ovat Syyriassa.

Lorraine ja Gary Hull tunnettiin hyvin kylässä, koska he olivat opettaneet siellä lapsille englantia vuoden ajan.

Tytön kirje johdatti rajakylään

Hullit kertovat: - Lähettäessämme arabiankielisiä ohjelmia Libanonista käsin eräs Ghajarin kylän alevistytty kuunteli säännöllisesti lähetyksiämme. Kun luimme ohjelmassa Raamattua, hän seurasi sitä hyvin tarkkaavaisesti. Tyttö oppi muistamaan runsaasti Raamatun lauseita. Hän otti yhteyttä meihin, ja niin saavuimme ensimmäisen kerran Ghajariin. Opetimme englantia ja jaoimme kyläläisille tuhat Raamattua. He olivat meille hyvin ystävällisiä. Lapset ja nuoret viihtyivät oppitunneilla hyvin, kertovat Hullit.

Viha muuttui rukoukseksi

Myrsky nousi jälleen kerran kiistellyn kylän taivaalle. YK uusi alueen rajalinjaa Israelin ja Libanonin välille. YK oli päättänyt, että rajalinjan kohdalle, keskelle kylää, rakennetaan aita.

Lorraine ja Gary Hull olivat paikalla

Ghajarin kylän ihme. ”Lähes tuhat miestä nosti sauvansa ja rukoili Jumalaa auttamaan heitä. Lähes kaikki kylän vanhukset, naiset ja lapset olivat ympärillä. Rukoilimme ja itkimme.”

kun lähes kaksituhatta miestä kerääntyi kylän keskustaan. - Ihmiset olivat vihaisia ja raivoissaan. He sanoivat kiihtyneenä, kuin yhdestä suusta: ”Me taistelemme viimeiseen veripisaraan asti säilyttääksemme kylämme yhtenäisyyden!” Sanoin kylän vanhimmille: ”Älkää tehkö sitä virhettä, että taistelitte. Tehkää niin kuin Mooses. Hän ojensi sauvansa kohti taivasta ja rukoili Jumalaa avuksensa”. Seuraavana päivänä näimme ihmeen. Tuhatkunta miestä seiso keskellä kylää ja kohotti sauvansa kohti taivasta! Olin vaimoni kanssa heidän lähellä. Rukoilimme ja pyysimme Jeesusta auttamaan kyläläisiä. Vieressä oleva nainen kuuli meidän rukoilevan. Hän alkoi itkeä hillittömästi. Jatkoimme rukoustamme. Tieto, että olimme paikalla ja rukoilimme heidän puolestaan levisi nopeasti ympäri kylää. Naiset ja lapset itkivät. Monet rukoilivat käyttäen Jeesus-nimeä. Yhtäkkiä voimakas myrsky lähestyi nopeasti etelän suunnasta. Raskaat helikopterit olivat jo matkalla kohti kylää. Maansiirtokoneiden voimakkaiden moottorien ääni kantautui kylän eteläpuolelta. Tuuli yltyi yltymistään. Operaatio täytyi keskeyttää.

Aita kylän eteläpuolelle

”Sininen linja” kulkee halki Ghajarin kylän. Minkäänlainen muuri ei halkaissut silloin kylää eikä rikonut sen yhtenäisyyttä. Kylä muodosti pitkän aikaa avoimen rajan kahden maan välille. Myöhemmin tilanne kiristyi alueella koska hizbollahin sissit voimistivat työtään kylän pohjoispuolella. He yrittivät soluttautua kylän eteläosaan ja tätä kautta myös sisälle Israeliin. Myös huumeiden salakuljettajia liikkuu runsaasti alueella.

Nykyisin kylän eteläpuolella on Israelin rakennuttama aita. Kyläläiset pääsevät henkilöllisyystodistuksilla Israelin puolelle. - Kyläläiset saivat selvän todistuksen Jumalasta, joka kuulee ihmisten rukoukset ja avunhuudot. Iloitsemme kylässä tapahtuneesta ihmeestä. Monet kylän asukkaat puhuvat myös hepreaa. Kyläläisten asema ei ole helppo, kertoo Gary Hull.

Yhdysvaltalaiset Lorraine ja Gary Hull ovat seuranneet Lähi- Idän tapahtumia Israelin ja Libanonin rajaseudulla. He olivat englanninkielen opettajina Ghajarin kylässä Israelin, Libanonin ja Syyrian rajalla. He olivat silminnäkijänä kesällä 2000 ”sinisen linjan” tapahtumissa. Kyläläiset eivät aloittaneet taistelua vaan huusivat avuksi elävää Jumalaa. Nykyisin Hullit asuvat Nasaretissa.

YK:n rauhanturvaaja rajaa vartioimassa Golanilla. Kuva on vuodelta 1985.

Olemme keskellä myrskyä

Church of God- helluntailiikkeen lähetystyöntekijät Lorraine ja Gary Hull kertovat kuinka he kuudentoista vuoden aikana ovat nähneet paljon vihaa Israelin ja Libanonin rajalla.

Nykyisin Hullit asuvat Nasaretissa. - Raivon ja vihan keskellä ihmiset huutavat rauhaa, mutta he eivät löydä rauhaa. Profeetta kuvaa kuinka Jumala ojentaa käntensä pyytäen tulemaan luoksensa: ”Koko päivän minä olen ojentanut käsiäni tottelematonta ja uppiniskaista kansaa kohden”. Jeesus itse on rauha. Hän kutsuu kaikkia ihmisiä luoksensa, että he saisivat rauhan sisimpäänsä. Hän ojentaa käsiään sekä israelilaisille että palestiinalaisille. Kuka uskoo evankeliumin? Tämä on ajankohtainen kysymys myös Lähi-idässä. Arabit ja juutalaiset kaipaavat rauhaa. Mieleeni tulee kuinka Jeesus lähetti opetuslapsensa sisälle myrskyn. Lähi-idässä on ollut runsaat kolme vuotta erityisen voimakas myrsky. Jeesuksella on kuitenkin vastaus nykyiseen tilanteeseen. Kuinka suhtaudumme kristittyinä islamiin? Tämä on tärkeä ja ajankohtainen kysymys. Jeesuksella on ohjeet käsitellä islamia? Myrsky tulee, kun kuuma ja

kylmä ilma kohtaavat. Kun kaksi toisilleen vihamielistä ryhmää kohtaa toisensa, niin myrsky nousee. Suuri myrsky on nyt puhjennut.

Miten suhtaudumme islamiin?

Gary Hull viittaa Uudessa testamentissa olevaan tapahtumaan. - Luukkaan evankeliumin yhdeksännessä luvussa on mielestäni meidän aikaamme hyvin sopiva tapahtuma. Se kertoo ukkosenjylynän pojista ja sateen pojista. Siinä on myös kuvaus juutalaisten ja samarialaisten välisestä tilanteesta. He olivat serkkuja. Samarialaiset hyväksyivät kuitenkin Raamatusta vain viisi Mooseksen kirjaa - ei muuta. Nykyinen tilanne juutalaisten ja palestiinalaisen välillä muistuttaa voimakkaasti Luukkaan kuvaamaa tapahtumaa. Jos haluaa ymmärtää tilannetta syvällisesti on tarpeellista vierailla ja tutustua rajakyläen elämään.

Jeesus lähetti Johanneksen ja Jaakobin samarialaiseen kylään. He olivat seuranneet Jeesusta, nähneet hänen ihmetyönsä ja kuulleet hänen opetuksensa. Matkasta väsynyt Jeesus tarvitsi yöpaikkaa. Johannes ja Jaakob etsivät kylästä sopivaa paikkaa hänelle. Samarialaisten kuullessa, että Jeesus oli matkalla Jerusalemiin, heidän sydämensä ja kotinsa ovet sulkeutuivat. Johannes ja Jaakob palasivat kiihtyneenä Jeesuksen luo pyytäen, että tuli taivasta tuhoaisi samarialaisten kylän. ”Herra, tahdotko, että käskemme tulen iskeä taivaasta ja tuhota heidät”. He halusivat olla Jumalan tuomion välikappaleita. He olivat Jeesuksen opetuslapsia, mutta heidän sydämensä oli täynnä vihaa. Jeesus katsoi kohti Jerusalemiä. Hän oli matkalla kuolemaan samarialaistenkin puolesta. ”Jeesus kääntyi ja nuhteli opetuslapsia ja sanoi: Te ette tiedä minkä hengen omat te olette. Ihmisen Poika ei tullut ihmisten sieluja kadottamaan vaan pelastamaan.” Tänäpä on paljon ihmisiä, jotka ovat valmiit tuhoamaan. Miten kristittyinä suhtaudumme islamiin? Tähän saamme vastauksen Jeesuksen omista sanoista.

Raamattua opiskelemassa Liisa Laitinen lähikuvassa

Kuluneena talvena, eräänä helmikuuisena päivänä, saimme vieraaksemme "isä" Matti Laitisen ja hänen tyttärensä Liisan, joka on ollut Suomessa opiskelemassa Raamattukoulussa mutta nyt jokavuotisella kotivierailulla. Nyt oli mahdollisuus udella hieman tämän valoisaimmen nuoren neitosen tulevaisuudensuunnitelmia. Mielessä oli monenmoisia kysymyksiä, mutta otamme tähän vain tärkeimmiltä tuntuvat.

Olet Suomessa toimivan Iso Kirja Raamattuopiston oppilas ja nyt olet täällä Thunder Bayssa, Kanadassa. Miksi?

"Olen syntynyt täällä ja siis olen kanadalainen. Koti-ikävä tuo joka vuosi jouluksi kotiin. Tulin joulukuun 8. päivänä ja menen takaisin Suomeen helmikuun 22 päivänä."

Oletko ollut muualla kuin Suomessa?

"Olin Australiassa Raamattukoulussa vuosina 1999 - 2000 ja tulin välillä kotiin. Pääsin Isoon Kirjaan elokuussa 2001. Opintojen ohessa olen saanut olla "tuuraamassa" amerikkalaista englannin opettajaa."

Kauanko koulu vielä kestää?

"Iso Kirja on jo ohi, mutta jatkan Masters-tutkintoa varten Englannissa olevassa Mattersey Hall Collegessa. Ensi joulukuun mennessä yritän saada Graduation-tutkinnon läpi. Loppututkinto on Englannissa tammikuussa 2007."

Mitä suunnitelmia sinulla on siitä eteenpäin?

"Opiskellessa on vähitellen noussut kutsumus opettajan, ja nimenomaan Raamatun opettajan tehtävään. Se ei ole tullut äkisti, vaan kasvanut sisäiseksi varmuudeksi tiedon kasvaessa. Minua on usein pyydetty avustamaan opetuksessa ja olen silloin tuntenut tyydytystä ja tunnen sen tehtäväkseni."

Liisa Laitinen ja sisarenpoika Tomas Roine.

Onko tullut mieleen joku erikoinen paikka tai alue?

"Ei vielä. Odotan Jumalan johdatusta, mutta ensin opinnot läpi."

Kiinnostaako lähetystyö?

"Kaikki on mahdollista mutta tässä vaiheessa en osaa sanoa muuta kuin: Odotan."

Mitä tahtoisit sanoa lopuksi?

"Raamattukoulu on paikka, jossa todella Sana alkaa elää uudella tavalla ja suosittelen

sitä jokaiselle."

Kiitämme Liisaa edelläolevasta ja toivotamme sekä rukoilemme hänelle selvää ja varmaa Jumalan johdatusta.

ELJAS ROSSI

Isäni timanttikellot

*Isä, helisten tiukusi soittaa,
niin kuulas on kirkkaus maan.
Aurinko metsässä nauraa,
hurmaa timantit loistollaan.*

*Päivätähtiä aurinkokaarre
talvikentillä kisailee,
tanssien oksasta oksaan
säihkyen hyppelee.*

*Timanttitähtiä tuikkii,
huurrevarvuissa kimmeltää.
Mieleni yhtyvi leikkiin,
jonka ikkunastani nään.*

*Heliskää timanttikellot
metsässä soittakaa,
kisaillen kimmeltäen
sielussain laulakaa.*

*Koen jumalaisen riemun,
tähtisaatossa astelen
kera valtavan kirkkauden
sisään Isäni huoneeseen.*

Sinikka Lukkarinen

Herran puhuttelussa

Jeesus otti Pietarin kahdenkeskeiseen puhutteluun kysyen kolme kertaa "rakastatko minua"? Jh.21:15-17.

Herran puhuttelu meille

Toukokuun 15. Taivaan Isä puhui meille kolme kertaa anteeksiantamisesta. Aamulla luin Daily Bread-kirjasta anteeksiantamisesta lähimmäisille. Toisen kerran pastori Hannu Mehtonen mainitsi siitä ja sanoi: "Täällä on henkilöitä, joille tämä anteeksiantamuksen sanoma on kirjaimellisesti tarkoitettu." Tönnäisin Olavi-puolisoni kylkeä. Vielä illalla sattui silmäni Ps.130:4 "Mutta sinun tyköni on anteeksiantamus, että sinua peljättäisiin." Jos emme anna anteeksi lähimmäisillemme, ei Jumala anna meille anteeksi sydämen kovuutta. Ilman anteeksiantamusta emme pääse taivaaseen, sinne ei viedä syntiä. Matt. 6:15. Meille molemmille se oli kovaa puhetta - kolme kertaa kovapäisille!

Tilaisuus anteeksiantamisessa

Seuraavana lauantaina seisoi ovemme takana kaksi henkilöä, jotka olivat rikkoneet kotirauhaamme puhelinsoitoilla ru-

masti ym. Itkien he pyysivät anteeksi ja tietysti annoimme heille anteeksi. Mikä suloinen rauha ja ilo pulppusi sydämissämme. Niinkuin isä armahtaa lapsiaan, niin tekin armahtakaa toisianne.

Anteeksiantamista käytännössä

Kesäkuussa Suomekäynnillämme käytimme Helsingin metroa Kontulaan, siskoni kaupunkiasuntoon. (Siskoni oli kesämökillä) Tulimme kyläkäynniltä ystävien luota ja siksi olimme siisteissä vaatteissa. Ruuhkavaunuun tuli viereemme istumaan kaksi kadun miestä naukkailien pulloistaan. Voi sitä hien, lian, tupakan ja viinan hajua!!! Rukoilin mielesiäni, että Herra auta minua kestäämään tätä kaameata lemua. Silloin kuulin Herran sa-

Olavi ja Vuokko Salmi

novan selvästi minulle: "Kuka antaa sinulle etusijan, ja mitä sinulla on, jota et ole lahjaksi saanut"? I Kor.4:7. Vastasin hiljaa mielessäni, kaikki on sinulta saatua, Herra!

Sanan tekijöitä

Palasimme Floridaan heinäkuun 14.05. Kolme päivää myöhemmin tuli sekä Olaville että minulle samansisältöinen raamatunpaikka oikeasta jumalanpalvelusta ja paastosta. Jaak. 1:22 "Mutta olkaa sanan tekijöitä, eikä vaan sen kuulijoita, pettäen itsenne". Minulle tuli Jes. 58:6-10 "Eikö tämä ole paasto, johon minä mielistyn.... Jae 7. Eikö tämä: että taitat leipäsi isoavalle ja viet kurjat kulkijat huoneeseesi, kun näet alastoman, vaatetat hänet etkä kätkeydy siltä, joka on omaa lihaasi? Silloin sinun valkeutesi puh-

keaa esiin niinkuin aamurusko, ja haavasi kasvavat nopeasti umpeen; sinun vanhurskautesi käy sinun edelläsi, ja Jumalan kunia seuraa suojanasi. Silloin sinä rukoilet, ja Herra vastaa, sinä huudat, ja hän sanoo: "Katso, tässä minä olen".

Antaaksiannon siunaus

Heinäkuun 20. otimme kotiimme asumaan nämä kaksi, alussa mainittua henkilöä, joiden omaisuus oli kahdessa kantokassissa. Kirjaimellisesti syötimme, juotimme ja vaatetimme alusta loppuun saakka. Sanoin kuvaamaton ilo pulppusi sisimmässämme - olimme tekemässä Jumalan tahtoa, armahtamassa, ruokkimassa ja pukemassa lähimmäisiämme. Jes.58:11 "Ja Herra johdattaa sinua alati ja ravitsee sinun sielusi kuivissa erämaissa; hän vahvistaa sinun luusi ja sinä olet oleva niinkuin runsaasti kasteltu puutarha, niinkuin lähde, josta vesi ei koskaan puutu". On etuoikeus saada olla Herran puhuttelussa! "Kaikkia niitä, joita minä pidän rakkaina, minä nuhtelen ja kuritan". Ilm.3:19

VUOKKO M. SALMI

Sanan Suurjuhlalat

Vancouver BC 03.-06.08.2006

Uutispaloja

Muutoksia Vancouverin Kotikirkossa

Pastori Teuvo Valkama, joka otti Vancouverin Bethel-seurakunnan paimenen tehtävät vastaan heinäkuussa 2003, ilmoitti seurakunnan vuosikokouksessa 26.02.2006 irroittautuvansa virastaan syyskuun lopulla 2006.

Pastori Valkama ei kertonut seurakunnalle tulevaisuuden suunnitelmistaan.

Abdul Rahman vapautettiin

Afganistanilaista Abdul Rahmania uhkasi kuolemantuomio, koska hän oli kääntynyt islaminuskosta kristinuskoon. Islamilaisen shariah-lain mukaan tällaisesta seuraa kuolemantuomio. Ulkomailta tullut painostus johti syytteen raukeamiseen.

**TODISTAJAN
E-MAIL
OSOITTEET**
todista@smarrtt.com
todistaja@telus.net

Uudet hinnat

Kanadassa
\$26.00 CDN

**Kanadasta
USA:aan**
\$32.00 CDN

**Lentoposti
international**
\$36.00 CDN

USA
\$26.00 USD

USA International
\$30.00 USD

Suomesta
30 euroa

Irtonumero
\$3.00 CDN 3.00 euroa

HALUAN TILATA TODISTAJAN

Nimi _____

Osoite _____

Liitä mukaan sekki tai money
order nimellä
Mission Press Society
Tilausohjeet ja hinnat
sivulla 2

- Mission Press Society
- 1920 Argyle Drive
- Vancouver BC V5P 2A8
- Canada

Sudbury, Ontario

SIION

SUDBURYN SUOMALAINEN HELLUNTAISEURAKUNTA

Finnish Pentecostal Church Pastori Paavo Korpela
1843 Paris St. Sudbury, ON P3E 3C5
Puh. (705) 522-2164 Fax (705) 522-4879
Web sivu. <http://www.vianet.on.ca/pages/siion>

Su • Aamukokous	klo 10:00
English Worship	klo 11:45
Ti • Lähetyspiiri	klo 14:00
Ke • Lastenkerho	Klo 18:00
To • Raamattutunti	Klo 19:00

Heijastin TV ohjelma Kaapelikanava 10. Maanantaina ja
lauantaina klo. 9:00 ja Sunnuntaina klo.12:00
Radio-ohjelma lauantaisin klo 8.30 asemalla 95.5 FM
Puhelinsana (705) 522-5540

South Porcupine, Ontario

SUOMALAINEN HELLUNTAISEURAKUNTA

Finnish Pentecostal Church
P.O. Box 1017 199 Main Street
South Porcupine, ON P0N 1H0
Puh. (705) 235-5025
Fax (705) 235-2655
E-mail: inki@ntl.sympatico.ca

Su • klo 8:30	Radiolähetys (CHYK 104.1 FM)
klo 11:00	Kuukauden toinen su. srk:n kokous
klo 18:00	Hyvän Sanoman ilta
Ke • klo 19:00	Sanan ja Rukouksen ilta

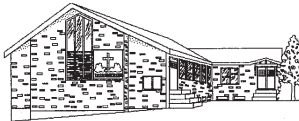
Huom! Ympäristökokoukset ilmoitetaan radiossa.

Tervetuloa Sanan ääreen!

Sault Ste. Marie, Ontario

Helluntaikirkko

Finnish Pentecostal Church
891 Peoples Rd.,
Sault Ste. Marie, ON P6C 3W1

Puhelin ja Fax kirkolle: (705) 253-8383 • www.finnishchurch.com
Pastori Mikko Tervo 705 253 7797

Sunnuntaina: Klo 10:00 (English Service)
Klo 11:30 (Finnish service)
Keskiviikkoisin: Klo 19:00 Sanan ja rukouksen ilta
Perjantaisin: Klo 19:30 Youth Meeting
Sunday School, Bible Studies and Youth Meetings also in
English. Translating into English in other meetings too - if needed!
Puhelinhartauden saa numerosta (705) 253-2427

TERVETULOA! WELCOME!

Fitchburg, Massachusetts

BETHEL-SEURAKUNTA

Evangelista Liisa Liedes
163 River St. #1, Fitchburg, MA 01420-3025
Puh. (978) 343-9659

Kokoukset joka Su klo 14:00 Lähetyskirkossa
Rukouskokoukset kodeissa.
Radiolähetys Su klo 8:45 (WEIM 1280 AM)

Thunder Bay, Ontario

Saalem-seurakunta

Suomalainen Helluntaiseurakunta
Finnish Pentecostal Church

21 Walkover St., Thunder Bay, ON P7B 1L1
Puh. (807) 767-6938 Fax (807) 767-7587
Pastori Marko Selkomaa Puh. (807) 767-0464
Pastori Darren West Puh. (807) 344-1779

Su • klo 10:00	Aamukokous ja pyhäkoulu
Sunday • 11:30 am	Family Celebration & Sunday School
Su • klo 18:00	Iltakokous
Ti • Ke • To • klo 11:00	Päivärukoushetki
Ke • klo 19:00	Rukouskokous
Thursday • 7:00 pm	Bible study & Prayer meeting
Friday • 7:00 pm	Youth Meeting
Radiolähetys Su • klo 7:00	(“HOT FM” 103,5 sekä 104,5 .)

****Kirjoja, lehtiä ja kasetteja saatavana kirjamyynnissä!****

**** Sateena pisaroikoon minun opetukseni, kasteena valukoon
puheeni niinkuin vihma vihannalle, niinkuin sadekuuro ruohikolle.****
Sydämellisesti tervetuloa virkistymään Saalemiin!

Toronto, Ontario

Saalem

Toronton Suomalainen
Helluntaiseurakunta
Finnish Pentecostal Church of Toronto

2570 Bayview Ave. Willowdale. ON M2L 1B3
Puh.(416) 222-2291 Fax.(416) 222-3356

Pastori Walter Tuokkola Puh. (416) 733-0854

Internet-kotisivu. www.saalem-toronto.org

Su • Aamukokous suomenkielinen	klo 10.00
English Service	11.30
To • Sanan ja rukouksen ilta	klo 19.30
Pe • Nuorisoilta /Youth Meeting	klo 19.30

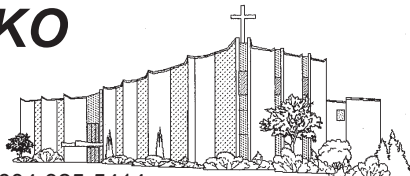
Montreal: Matti ja Kaija Ylimäen kodissa,
4388 Breton, Pierrefonds Quebec. H9H 3B2 (514)626-1820
Puhelinhartaus 416 222-7474

TERVETULOA!

Vancouver, British Columbia

KOTIKIRKKO

Bethel-seurakunta
Finnish Bethel Church

1920 Argyle Dr.
Vancouver, BC V5P 2A8

Puh. 604 325-5414 Fax 604 325-5414
Internet-kotisivu. www.kotikirkko.bc.ca

Pastori Teuvo Valkama 604 433-7956

Pastori Markku Vainio 604 795-9994

Su • Aamukokous ja pyhäkoulu	klo 11:00
English service	klo 11:00
Ke • English Bible study	at 7 PM
To • Sana ja rukous	klo 19:00
Pe • Youth meeting and Cell	at 7 PM

Puhelinsana 604 324-4447

VICTORIAN KOTIKIRKKO

Finnish Bethel Church

Pastori Lauri Tomminen Puh. (250) 381-2418
Torstaisin klo 19 kodeissa

Calgary, Alberta

SUOMALAINEN SEURAKUNTA

Calgary Finnish Church

Jorma Heinikainen

1148 Fonda Crt. S.E.

Calgary, Alberta T2A 5S2

403-248-9907

e-mail: heinikainen@shaw.ca

Kokouksista ilmoitetaan paikallisesti

"Sillä niin on Jumala maailmaa rakastanut, että hän antoi
ainokaisen poikansa, ettei yksikään, joka häneen uskoo,
hukkuisi, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä" Joh.3:16

Saskatchewan

SUOMALAINEN RAAMATTUPIIRI

Yhdyshenkilö Sinikka Lukkarinen Puh. (306) 696-2253
Box 103, Broadview SK. S0G 5C0

Lake Worth, Florida

SUOMALAINEN HELLUNTAISEURAKUNTA KOTIKIRKKO

Finnish Pentecostal Church

1510 High Ridge Rd.
Lake Worth FL 33461 U.S.A.

Pastori Hannu-Heikki Hyppönen
(561) 493-4127

kirkolle (561) 533-5716

Internetti Kotisivu: www.kotikirkko.net

Su • klo 10:00	Aamukokous, pyhäkoul
klo18:00	Hyvän Sanoman ilta
To • klo 19:00	Sana ja rukous
Pe • klo 19:00	Nuorten ilta
Su • klo 9:00	Radio-ohjelma “Hyvät Uutiset” asemalta WPBR 1340AM

Puhelinsana 24 t nrosta (561) 585-1110

Cobra steak

Last night one of the watchmen came to inform us that a huge snake had gone under one of the containers through one of the ventilation holes. We sprayed kerosene through one of the holes and were able to eventually spot the snake slowly slithering its way away from the aggravating stench. The snake knew that it was surrounded but was not in a hurry anywhere.

Everyone present was frightened by the snake and whenever it made it's way to one of the exits, everyone would scream and flee. I was thinking that I wouldn't be one of them. I spotted the snake gliding slowly and jabbed at it with a long metal pole. It struck the snake which instantaneously spread its tell-tale hood and changed course directly towards me. I jumped up as quickly as I could and in the process twisted my ankle. I had been so "brave" up till that point, but when the cobra turned towards me, my true valiance was revealed. For the rest of the evening I was a little less "brave".

We ended up breaking three holes in the foundations through which we continually harassed the snake forcing it from one end of the container to another, from one crevasse to another. When it attempted to slither its way out it would always change its mind when it saw the huge "reception" committee (by this time most of the students had come to see the spectacle). At one point, one of the students pinned it

against the foundation with a metal pole and another started thrusting it with another. This was the death blow. It aimlessly, without the prowess and sleuth that it had before made its way under the con-

tainer. The fatally wounded snake was eventually brought out. After a three and a half hour battle, it suddenly was over.

Interestingly enough, snakes are dangerous. Even though Mark's gospel tells us that those who believe "will pick up snakes with their hands," 33 Christians die daily (12,000 annually) from venomous snakebites (David Barrett, World Christian Trends, 28). This one had apparently killed one of our guard dogs (we found it dead one morning with fang marks on its nose). We had killed many similar smaller cobras

(black with yellow markings – a black forest cobra) in our yards. Perhaps this was the one that was breeding them.

We ended up killing two birds, I mean snakes, with one proverbial stone. We got rid of this menace and provided a nice meal for someone. One of our Congolese friends cut off the head and the tail and took it home to cook. The 190 cm cobra contained a lot of meat and made for a nice meal. I wonder what cobra steaks taste like?

HANNU O. HAPPONEN

Tentmakers from Canada reaching the unreached!

Did you know that tentmakers from Canada are welcome all over the world? If a company or school is looking for workers to help them develop, Canadian's are preferred to many other nationalities. The combination of globalization and our international reputation as polite nice guys makes for a potent force for tentmaking missions.

Tentmakers, what are they?

People who go to the unreached, read 10/40 window countries of the world, to work in their professions while sharing their faith in everyday life situations, in the work place, in the market, in their neighbourhoods, being everyday Christians with a love for those who have never heard the Gospel message. They might be ESL teachers (the largest group) they might be IT professionals, teachers, health care workers, engineers, business people, investors, people from all walks of life; hey, it might be you!

Tell me a story...

A Canadian tentmaker in one of the most closed countries in the world, is helping the nation develop it's agriculture become more efficient. The cows on his experimental farm produce seven times more milk than local cows. He is helping feed hundreds of starving children, at the same time the farm is getting national recognition and recently received full rights from the government to build a church building where national believers can freely meet without persecution. Just recently he has started negotiations between nations to consider an alternate to nuclear power.

First steps...

OK, you have my attention. Where do I begin to learn more about tentmaking?

Canadian Tentmaker Network is busy running free, informative half day seminars with the next one being in Toronto at Tyndale April 8, 2006. If you can not at-

tend this seminar please check our website for more information. You can also consider taking a recently launched online tentmaking course at www.missionarytraining.com

A four day tentmaking course will be run for the second time at Glad Tidings Church in Victoria this July, if you are feeling God calling you to the nations, you need to attend this focused and intensive course.

Tell me another story...

A tentmaker from Canada is in Afghanistan, building telephone networks thru the land. His Christian witness has so impacted his driver, that whenever they go to a new area, he is introduced to the warlords as a man of God. After such an introduction, he is free to share his faith at length. In the past years, he has earned not only the respect but the promise of security from the many warlords he has met.

I don't have a profession God could use to reach the unreached!

Do you speak English? Can you take an Teaching English as a second language course at a local college? Most countries will hire you with just a 60 hour ESL certificate, and if you commit to more than 6 months, they will even pay for your flights. Right now there are 20,000 ESL job openings world wide, I call it God's gift to the church so they can send teachers to the least reached nations in the world.

Ari Rocklin

One more story...

A young ESL teacher from BC went to China for a summer of teaching. His students began to get saved being impacted by his obvious love for Jesus, in increasing numbers and today this young man has started many house church congregations from among the families of his students.

If they can, why not you?

"The jobs are plentiful, but the tentmakers who will take them are few. Ask the Lord of the harvest therefore, to send out tentmakers into his harvest field"

ARI ROCKLIN. ARI@GLOBALOPPS.ORG
WWW.TENTMAKING.ORG